NICC Magazine 12 /2016

Amerikaans-Indische Muay Thai vechtster Tiffany van Soest (pag. 10)

In dit nummer

Toch onderzoek naar koloniale oorlog.....2

Bericht van de Sociale Verzekeringsbank.....4

Oorlogsgraven in de Javazee verdwenen....5

Atjeh door een trans-koloniale bril (2).....6

Ik hoor weer ergens bij.....9

Tiffany van Soest.....10

Bands en acts in de Indo music scene.....12

Meer extremisme in Indonesië.....13

Zoektocht van een Buitenkampertje.....16

Harry Potter, the Exhibition.....26

Column.....29

Expositie archieven VOC.....33

Gratis maandelijks e-magazine voor de Indische gemeenschap

jaargang 8, december 2016 | oplage: 9400

Nederlands Indisch Cultureel Centrum

Van de redactie

NICC Enquête

De beloofde NICC Enquête is enkele maanden geleden naar de abonnees gestuurd en we hebben al heel wat resultaten binnen. We hopen zoveel mogelijk reacties om een zo goed mogelijk beeld te krijgen hoe u over NICC Magazine en over een toekomstig Indisch Centrum denkt. Maar intussen zijn er weer nieuwe abonnees.

Nieuwe abonnees welkom

U ontvangt hierbij uw eerste editie van NICC Magazine. Leest u hem eens door en vertel ons wat u ervan vindt. En als u onze website www.indisch-centrum-denhaag.nl heeft bezocht, wilt u ons ook daarover uw mening laten weten? **Wilt u onze enquête invullen?**

De LINK naar de Enquête:

http://www.survio.com/survey/d/V2Q6P7Y9H2O8F2Q6L

Ook willen wij wijzen op de mogelijkheid om ***NICC Magazine als advertentie medium*** te gebruiken. Hierbij een oproep aan alle lezers die eigenaar zijn van een bedrijf of er werkzaam zijn als PR manager om NICC Magazine als mogelijkheid te zien om ***uw bedrijf of product onder de aandacht*** van nu bijna 9500 abonnees te brengen. Tevens willen wij een beroep doen op uw waardering als abonnee voor het zeer vele werk dat wij maandelijks aan NICC Magazine hebben. Houdt u in gedachten dat NICC Magazine geheel GRATIS is, hetgeen echter niet betekent dat wij geen kosten hebben. Juist in deze tijden is ***uw betrokkenheid*** bij NICC Magazine van groot belang en vragen wij u om een vrijwillige ***DONATIE***. Wij zullen u daarvoor zeer dankbaar zijn en u zult verzekerd zijn van een blijvende gratis toezending van uw geliefde en gewaardeerde NICC Magazine. Onze volledige bankgegevens zijn: (BIC: RABONL2U)

NL39 RABO 0129 216 836, t.n.v. ***N.I.C.C.*** Den Haag NL.

Mogen wij u tenslotte vragen om NICC Magazine zoveel mogelijk bij uw familie, vrienden en kennissen onder de aandacht te brengen? Vraag hen ook gratis abonnee te worden. Wij wensen u weer veel plezier met uw NICC Magazine. En mede dankzij uw donaties en advertenties kan NICC Magazine helemaal GRATIS blijven.

Hans Vogelsang, hoofdredacteur.

Toch onderzoek naar koloniale oorlog

Er komt toch een uitgebreid onderzoek naar de gewelddaden in Indonesië tijdens de periode 1945 tot 1949. Twee conflicten speelden in deze periode een grote rol, de Bersiap, waarbij heel veel Nederlandse en Nederlands-Indische mensen door bendes revolutionaire jongeren werden aangevallen en vaak op gruwelijke wijze vermoord met onder andere klewangs (grote kapmessen) en bamboe speren. De Chinese gemeenschap onderging hierbij hetzelfde lot. Deze gebeurtenissen vonden plaats met name op Java. Ten tweede de koloniale oorlog, beter bekend als de politionele acties, die volgden op de onafhankelijkheidsverklaring van Soekarno en Mohamed Hatta.

Rémy Limpach

Het onlangs verschenen (en in eerdere edities besproken) boek van historicus Rémy Limpach: "De brandende kampongs van Generaal Spoor" heeft uiteindelijk het Kabinet over de schreef getrokken om toe te stemmen in een uitgebreid onderzoek naar de gewelddadige gedragingen van het Nederlandse leger in een poging de onafhankelijkheidsstrijd van Indonesië de kop in te drukken.

Sinds de "Excessennota" van 1969 was het officiële standpunt van de overheid altijd dat de gewelds-explosies slechts incidenten waren. Het boek van Limpach heeft onomstotelijk bewezen dat dit echter eerder een systematische gang van zaken was dan uitzondering.

Direct na het verschijnen van het boek liet Minister Koenders al weten, een onderzoek niet langer uit te sluiten. Hij zei toen: *"Het is belangrijk dat we als land in de spiegel van de geschiedenis durven kijken, zeker als wij zelf andere landen aanspreken. Nederland neemt nu de verantwoordelijkheid; die zwarte bladzijde kan niet zomaar omgedraaid worden. Ook wij moeten in het reine komen met onze eigen geschiedenis".*

Ook Minister President Mark Rutte verklaarde tijdens zijn wekelijkse persconferentie op vrijdagmiddag 2 december jl.: *"We moeten nu weten wat er precies gebeurd is".*

Al veel langer wordt gepleit voor een groot wetenschappelijk onderzoek naar de dekolonisatie van Indonesië. De regering vond een dergelijk onderzoek onnodig, maar nu gaat men schoorvoetend toch akkoord. Voorwaarde is echter wel dat bij dit onderzoek niet uitsluitend gekeken moet worden naar het optreden van de Nederlandse militairen, maar ook de politiek en het bestuur van destijds in Indonesië zelf. Bovendien stelt men dat Indonesië eveneens in de archieven moet duiken teneinde de wandaden en de bloedige moordpartijen van de Permuda's tijdens de Bersiap

aan het licht te brengen. Het zou dus een allesomvattend onderzoek moeten worden, iets waarvan D66 vorig jaar ook al een voorstander was. Drie jaar daarvoor hadden de directeuren van drie grote onderzoekscentra, waaronder het NIOD, ook al gepleit voor een groot onderzoek naar het optreden van Nederland en Nederlandse militairen in voormalig Nederlands-Indië van 1945 tot 1949. Het kabinet weigerde hier echter bij voortduring op in te gaan.

Moeizaam proces

Nu zet het Kabinet dus eindelijk na een lang en moeizaam proces de stap om de "zwarte bladzijde" onder ogen te komen en het boetekleed aan te trekken. Het onderzoek wordt door de Nederlandse staat gefinancierd en zal naar alle waarschijnlijkheid vier tot zes jaar in beslag gaan nemen. Ook de rol van de politiek in die tijd zal aan een scherp onderzoek onderworpen worden.

D66 parlementslid Sjoerd Sjoerdsma noemde het besluit: *"Een opmaat naar erkenning en cruciaal voor onze eigen geloofwaardigheid".*

Na die erkenning volgen uiteraard excuses, schadevergoedingen en tenslotte de moeizame weg van wie waarvoor verantwoordelijk genoemd moet worden. Zijn het de individuele militairen geweest, hun directe commandanten, de legerleiding, de politici van destijds.....? Mede hierom heeft het Kabinet zich altijd zeer terughoudend opgesteld.

Normaal gesproken worden erg gevoelige zaken zo in de aanloop naar verkiezingen altijd stilgelegd. Dit vormt daarop de spreekwoordelijke uitzondering. Sterker nog, dit is zelfs explosief, omdat er nog steeds militairen en politici uit die na-oorlogse periode ion leven zijn. Het tekent echter wel de noodzaak van het Kabinet om de feiten alsnog boven water te krijgen.

Indië-veteranen

De politiek erkent dat het onderzoek zeer gevoelig ligt en "pijnlijk" kan zijn voor betrokken Indië-veteranen die bij het geweld betrokken waren.
Echter, wat SP en D66 betreft hoeven die Nederlandse militairen beslist niet aan de schandpaal genageld te worden. "De primaire verantwoordelijkheid ligt bij de politiek, dat moge duidelijk zijn".

Een aantal Indië-veteranen erkent de feiten zoals die dor Rémy Limpach in zijn boek worden aangetoond. *"Hij heeft gelijk. We wisten het. Maar op alle niveaus is extreem geweld gebruikt".* Het is goed dat het nu na zoveel jaar toch in de openbaarheid komt. Jarenlang hebben historici niet durven schrijven wat zij wisten. Evengoed had het boek dertig, veertig jaar geleden geschreven kunnen worden. Dat dit niet gebeurde, is mede toe te schrijven aan de veteranen-lobby, die nu na het verschijnen van het boek van Limpach er niet meer onderuit kan. *"Je kunt nu niet meer wegkijken. Wat gebeurd is, is gebeurd. Ondanks dat de overheid ons stuurde, moeten we erkennen dat we zelf daar ook volkomen fout zijn bezig geweest".*

Er heeft altijd een taboesfeer over gehangen die wordt toegeschreven aan een zwijgcultuur onder de veteranen. Deze werd gevoed in termen als: "Ja maar de Indonesiërs....." Natuurlijk waren de Indonesiërs ook niet vies van smerige oorlogstactieken en dat dit reacties van de Nederlandse militairen uitlokte was begrijpelijk. Maar of dit de excessen op zo'n grote schaal en met die intensheid rechtvaardigde, moet echt onderzocht worden. Duidelijk is dat aan boord van de schepen op de terugweg naar Nederland onderling werd afgesproken, dat het beter was om *"het er maar liever nooit over te hebben".*

Premier Rutte heeft bij zijn bezoek aan Indonesië met President Joko Widodo gesproken over de start van het onderzoek, zodat de onderzoekers toegang zullen krijgen tot de juiste plaatsen en documenten. Er zijn afspraken gemaakt dat Indonesië meewerkt aan het onderzoek en de Bersiap periode tegen het licht gaat houden.

Het onderzoek zal uitgevoerd worden door onder andere het NIOD (Nederlands Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies). Het Veteranenplatform heeft te kennen gegeven dat het nauw bij het onderzoek betrokken wil worden. Ook zouden veteranen als klankbord kunnen fungeren en documenten, foto's en ander materiaal kunnen aandragen, aldus voorzitter Hein Scheffer.

Het veteranenplatform gaat ervan uit dat het onderzoek zal, bijdragen aan de juiste beeldvorming over wat er destijds tijdens de gehele dekolonisatie is gebeurd, gezien vanuit alle perspectieven van waarden, normen en opvattingen van die tijd.

Hans Vogelsang

LIKE onze nieuwe facebookpagina
https://www.facebook.com/IndischCentrumNICC/

Bericht van de Sociale Verzekeringsbank

Inzake verlenging en verruiming van de Backpay-regeling

In het kader van het besluit voor de uitkering van de regeling Backpay en de daarbij gehanteerde beleidsregels heeft de Sociale Verzekeringsbank, die voor deze uitvoering verantwoordelijk is, de redactie van NICC Magazine verzocht het volgende onder de aandacht van rechthebbenden te brengen.

De Uitkeringsregeling Backpay is bedoeld voor op 15 augustus 2015 nog in leven zijnde personen, die als ambtenaar of KNIL-militair voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog in het voormalig Nederlands-Indië in vaste dienst waren bij het Nederlands-Indisch Gouvernement en gedurende de oorlogsjaren geen (volledig) salaris hebben ontvangen. Indien de rechthebbende na 15 augustus 2015 is overleden, kunnen de nabestaanden of erfgenamen deze aanvraag indienen.. De termijn voor het indienen van aanvragen is met een jaar verlengd tot 1 januari 2018.

Tevens is de regeling Backpay verruimd. Personen die in het particuliere onderwijs of in de Gezondheidszorg werkzaam waren en waarbij de salariëring afhankelijk was van Gouvernementele subsidie, kunnen mogelijk eveneens in aanmerking komen voor deze uitkeringsregeling. Meer informatie hierover is te vinden in de beleidsregels.
De Sociale Verzekeringsbank wil in binnen, zowel als in het buitenland zoveel mogelijk mensen bereiken die voor deze uitkeringsregeling in aanmerking komen. Het gaat in het algemeen genomen om personen die op 8 maart 1942, de datum waarop Nederlands-Indië capituleerde aan het Japanse leger, 16 jaar of ouder waren.

Toepassing hardheids-bepaling

De Backpay-uitkering bestaat uit een eenmalig belastingvrij bedrag van 25.000 euro. Dit bedrag is niet van invloed op een in Nederland geldende huur- of zorgtoeslag van de voormalig ambtenaar of KNIL-militair. Het heeft evenmin gevolgen voor zijn of haar WUV, WUBO AOR of WIV-rechten.
De afdeling Verzets-deelnemers en Oorlogsgetroffenen heeft inmiddels meer dan 5000 personen ambtelijk onderzocht op een mogelijk recht op de Uitkeringsregeling Backpay. Tot op heden is de Backpay-regeling aan meer dan 550 mensen toegekend waarbij 125 personen die in het buitenland woonachtig zijn.

Voor wie

De Uitkeringsregeling Backpay voorziet in de mogelijkheid voor een toekenning op grond van de hardheidsbepaling.
Deze kan worden toegepast op personen die volledig of voor een groot deel werden gesubsidieerd door het Nederlands-Indisch Gouvernement. Hierbij kan gedacht worden aan onderwijzend personeel in gesubsidieerd particulier onderwijs en aan verplegend en ander personeel in gesubsidieerde ziekenhuizen.
De hardheidsbepaling kan niet worden toegepast op personen die voor 15 augustus zijn overleden.

Aanvraagformulier

Een informatiefolder, een aanvraagformulier als ook nadere informatie over het Backpay-beleid zijn beschikbaar op de website van de Sociale Verzekeringsbank of kunnen aangevraagd worden bij de afdeling Verzetsdeelnemers en Oorlogsgetroffenen van de SVB op hety adres: Postbus 9575, 2300RB Leiden, Tel: 071-535 68 88, of via e-mail: info.wvo@svb.nl. De website is: http://www.svb.nl/vwo

Help NICC Magazine aan
nieuwe abonnees
Verras uw familielid, vriend, kennis of collega met een
GRATIS ABONNEMENT
info@indisch-centrum-denhaag.nl

Heeft u de Indische enquête al ingevuld? Het kost ca. 12 minuten van uw tijd, maar betekent zo veel voor ons. Gaat u via onderstaande LINK naar de enquête
http://www.survio.com/survey/d/V2Q6P7Y9H2O8F2Q6L

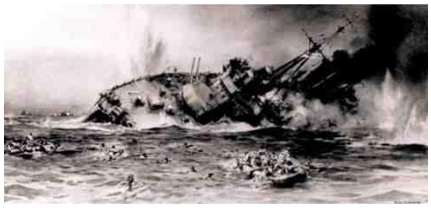
Oorlogsgraven in de Javazee verdwenen

Twee Nederlandse scheepswrakken, die voor de kust van Java tijdens de Tweede Wereldoorlog bij de Slag in de Javazee in 1942 tot zinken zijn gebracht, zijn geheel verdwenen. Een derde scheepswrak is voor een groot deel verdwenen. Het gaat om de

Archieffoto van Hr.Mr. Kortenaer (foto ANP)

Marineschepen Hr.Ms. De Ruyter, de Hr.Ms. Java en de Hr.Ms. Kortenaer. Dit is door het Ministerie van Defensie gemeld. Een en ander kwam aan het licht toen het Karel Doormanfonds de wrakken wilde laten filmen in verband met de 75e herdenking van de Slag in de Javazee.
Een internationaal team van duikers ontdekte de vermissing van de schepen. Alledrie de Marineschepen vergingen tijdens de Slag in de Javazee op 27 februari 1942, waarbij 915 Nederlandse en 219 Indonesische marinemannen om het leven kwamen, waaronder de Schout-Bij-Nacht Karel Doorman. De toedracht naar het verdwijnen lijkt duidelijk, maar onderzoek zal het bewijs ervoor moeten leveren.

Slag in de Javazee, 27 februari '42

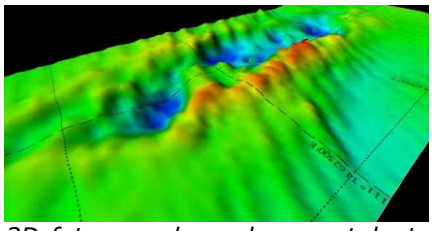
Waarschijnlijk hebben schroothandelaren de wrakken in stukken geknipt en naar Madura gebracht. Al sinds enkele jaren zouden op deze manier scheepswrakken die voor de kust van Java lagen zijn "opgeruimd". Dit is in strijd met het internationale zeerecht, dat stelt dat gezonken oorlogsschepen worden beschouwd als oorlogsgraf en daarmee als onderzees cultureel erfgoed.

75e herdenking

Omdat dergelijke oorlogsgraven in vrijwel alle gevallen tevens nog stoffelijke resten bevatten van de omgekomen Marinemensen moet dit voor de nabestaanden zeer schokkend zijn. Wij brengen hierbij in herinnering dat wij jaarlijks een bericht publiceren betreffende de herdenkingsreis naar de Javazee door de V.O.N. (Vereniging van Overlevenden en Nabestaanden van de Slag in de Javazee). Met de 75e herdenking van de Slag in de Javazee aanstaande zullen zij – zeker in deze omstandigheden – alle sterkte nodig hebben die maar denkbaar is.

Archieffoto van HMS Exeter (foto The Guardian)

Het ministerie van Defensie deelt ten overvloede nogmaals mede, dat oorlogsschepen oorlogsgraven zijn en de laatste rustplaatsen van omgekomen militairen zijn. Het ernstige vergrijp grafschennis is hier dus zeker van toepassing. De nog in leven zijnde Marinemensen van de Slag in de Javazee zijn persoonlijk door het Karel Doormanfonds op de hoogte gebracht. Ook de nabestaanden zijn er middels een brief van in kennis gesteld.

3D foto van de nu lege rustplaats van de Exeter (Foto The Guardian)

Teller staat nu op zeven

Niet alleen drie Nederlandse oorlogswrakken zijn weg. Naar nu blijkt zijn ook drie Britse scheepswrakken en een Amerikaanse onderzeeër verdwenen. Onbekend is of het hierbij zal blijven. Waarschijnlijk zullen ook andere landen die in dit zeegebied hun oorlogswrakken hebben liggen gaan controleren of ze er nog liggen. We hebben het vermoeden dat het aantal nog wel zal stijgen. Op de plek waar ze lagen zijn nu grote kuilen en gaten gevonden, aldus de Britse krant The Guardian (https://www.theguardian.com/world/2016/nov/16/british-second-world-war-ships-illegal-scavenging-java-sea).

De Britse oorlogsgraven die verdwenen zijn betreffen de HMS Exeter, HMS Encounter en HMS Electra. Op het moment dat de verdwijning van de Nederlandse scheepswrakken ontdekt was, wist het Ministerie van Defensie ook van de Britse schepen, maar men hield dit stil om de Britse autoriteiten in de gelegenheid te stellen de nabestaanden van hun

Een van de scheepssloperijen op het eiland Madura, waar de opgeknipte wrakken waarschijnlijk zijn beland.

omgekomenen in kennis te stellen. Toen dit was gebeurd, verscheen het artikel in The Guardian. Het wrak van de Amerikaanse onderzeeër die verdwenen is, is vrijwel zeker de USS Perch.

Tijdens zijn bezoek aan Indonesië heeft Premier Rutte van gedachten gewisseld met President Joko Widodo, die heeft toegezegd alle medewerking te geven aan een intensief onderzoek naar de verdwenen schepen. Rutte noemt de verdwijning van de oorlogsgraven "Buitengewoon ernstig en diep ingrijpend voor de nabestaanden. Indonesië ziet het belang van dit dossier zeer en wil graag met Nederland samenwerken".

In een extra perscommuniqué verklaren de Ministers Hennis-Plasschaert (Defensie) en Bussemaker (OCW) dat de uitdaging voor de bescherming van oorlogsgraven ter zee bijzonder groot is. Helaas echter is het onmogelijk om alle locaties fysiek te beschermen tegen roof en schennis. Met het oog op het bewustzijn is samenwerking met de betrokken staten onder wiens vlag de schepen voeren, maar ook van de locaties waar de wrakken zich bevinden, noodzakelijk. Gepoogd moet worden om zoveel mogelijk te handhaven en op te treden tegen overtreders.

Atjeh door een transkoloniale bril (2)

Reactie op het artikel in het novembernummer

Door: Nico Vink

Elke maand kijk ik met interesse uit naar het Nieuwe NICC Magazine. Ook in het recente novembernummer stonden mijns inziens weer verschillende aardige, interessante en belangwekkende artikelen. Onder andere de uitgebreide boekbespreking van Esther Wils "Atjeh door een transkoloniale bril" van Anton Stolwijks boek "Atjeh".

Hoe mooi ik Anton Stolwijks journalistieke en vooral anekdotische verhaal ook vind, echte geschiedschrijving met lichtende diepgang zoals buitengewoon hoogleraar Remco Raben het bedoelt, vind ik het echter niet. Daarom mijn kritische reactie op de boekbespreking van Esther Wils, die ik wil samenvatten onder de titel: "Het boek Atjeh, waarom het niet een trans-koloniaal boek is". Hierna mijn reactie.

In NICC Magazine van november 2016 besprak Esther Wils het mooie journalistieke boek van Anton Stolwijk "Atjeh". Op wel acht verschillende plaatsen in haar recensie trekt ze hele positieve tussenconclusies. Alles tesamen werken deze conclusies als één grote juichkreet. Verheugd noemt zij Stolwijks boek een "zeer gunstig voorbeeld"van de door professor Remco Raben bepleite '*transkoloniale geschiedschrijving'*. Boek en recensie gaven mij aanleiding om beide robuust van repliek te dienen.

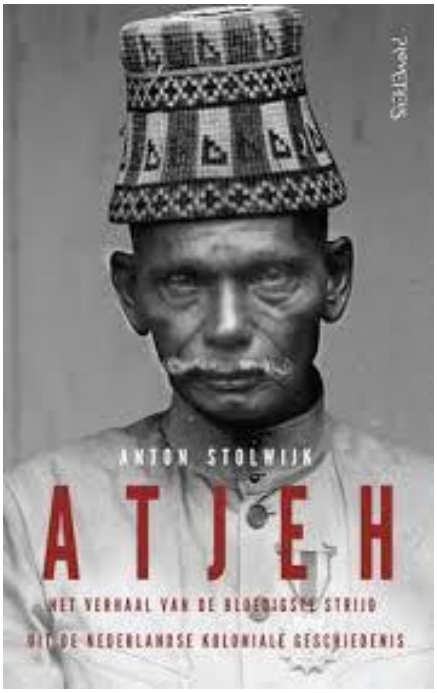
De eerste kritische kanttekening. De opiniërende diepgang, de onderbouwing van conclusies en beweringen en de betekenissen achter en onder de feiten en feitjes verdienen beduidend meer aandacht. Een enkel voorbeeld. De ondertitel van het boek luidt:

Het verhaal van de bloedigste strijd uit de Nederlandse koloniale geschiedenis. Hoe weet de schrijver zo boud dat die strijd de bloedigste was, hoe heeft hij dat gemeten. Of is het reclametaal: "Wasmiddel XYZ wast het witst". Stolwijk memoreert een bijeenkomst in de geschiedenisclub in Banda Aceh. Als hij daar vertelt dat de *Atjeh-oorlog in Nederland grotendeels vergeten lijkt te zijn,* reageert een meisje uit de zaal met *"Vergeten? Dat noem ik nou eens imperialistische arrogantie. Eerst een land zonder reden binnenvallen en het verbolgens vergeten".* Hoe reageerde Stolwijk daar op, toen en in zijn boek? Stolwijk zwijgt. Nergens gaat hij de centrale vraag rondom het "vergeten" te lijf. Moet je wat tegen dat 'vergeten' doen en zo ja, hoe dan; en kan dat, werkt dat? In september 2009 zei

Blokker iets dergelijks in een artikel in NRC.
"De herinnering aan de Atjeh oorlog lijkt te zijn vergeten en dat is maar goed ook, want van die oorlog kun je toch niets meer leren". Schreef Blokker toen. Ook Blokker vergat toen zijn boude bewering(en) te onderbouwen. Ook liet hij het probleem het probleem en droeg geen oplossing aan. Ik heb toen, in 2009-2010, op Blokkers relaas gereageerd met het grote tegenartikel *"Wie één klein Atjeh's jongetje redt, redt heel Atjeh".* Mijn artikel verscheen toen ook in Indonesië, in Warta Kota/Jakarta, Kompas/Medan en Serambi/Banda Aceh, onder de Indonesische titel: *"Siapa Yang Menyelamatkan Anak Kecil Aceh Berarti Menyelamatkan Seluru Aceh".*

In Stolwijks boek komen enkele klokkenluidende ex-insiders van de Atjeh-oorlog aan het woord, zoals "Wekker" in de Haagse krant "De Avondpost". Dat leidde wel tot grote opwinding in de Tweede Kamer, maar na eindeloze beschuldigingen en weerwoorden werd het uiteindelijk "weggemasseerd". De "slagers keurden hun eigen vlees". Het systeem bleef onaangetast en de schuldigen bleven onschuldig. Ook het boek Atjeh blijft zichzelf afstandelijk verdekt opstellen.

In de bibliografie van drie hoofdstukken in het boek komt, weliswaar magertjes, een andere ex-insider, Zentgraaff (en zijn boek "Atjeh" uit 1936). In Stolwijks passages over het in 1904 uitgemoorde Atjehse bergdorp Koeto Reh, staat geschreven *"...in het plaatsje Kuta Reh, waar niet minder dan 313 mannen, 189 vrouwen en 59 kinderen werden vermoord, staat een erezuil".* Wel een erg magere statistische samenvatting. Een bijbehorende foto van dat uitgemoorde dorp krijgt van Stolwijk het onderschrift *"Het dorp Kuta Reh na de verovering door overste Van Daalen, 1904".* Hoe eufemistisch kan het woord "verovering" zijn. Helaas wordt niet vermeld dat er ook één overlevende in dat dorp was. Op die foto zie je aan de voeten van een gebruinde KNIL-soldaat één klein Atjeh's jongetje zitten, terwijl commandant Van Daalen "zegevierend" op de omheining zijn "overwinningsroes" beleeft. Als je 'Wekker' en 'Zentgraaff' echter leest, voel je een ongelooflijk, onbeschrijfelijk, gruwelijk, onmenselijk beeld langs je heen gaan. Eén grote aanklacht. Maar een Minister-President met een Atjehse militaire vooropleiding in de rimboe, ministers van Koloniën en

van Financiën op Haags pluche, landvoogden in comfortabel Batavia en Buitenzorg, bevelvoerende staven in het zo veilige Koetaradja, commandanten (en de gevechtstroepen) in de gekmakende echte rimboe, die oneervol uit KNIL-dienst werden ontslagen maar prompt daarop gouverneur van Atjeh werden of zelfs Gouverneur-generaal in Batavia/Buitenzorg. En nog veel meer. Al diegenen die aan een gerechte straf ontkwamen en "helden van ons Koninkrijk en van onze Indische kolonie" werden, wat zou ik daar "transkoloniaal" graag over gelezen hebben.

Bij Stolwijk komen, zo schrijft de recensent, zowel de Atjeh-kolonialen van toen (op papier) als eigentijdse Atjehers aan het woord. En dat de enige grote groep die geen gezicht krijgt de tienduizenden dwangarbeiders en inheemse KNIL-militairen zijn, waarvoor geldt – zoals Raben het aanduidt – dat het "overtuigend tegenarchief" ontbreekt. Maar Stolwijk en recensent zien dan wel de grote groep van de zwijgende koloniale meerderheid over het hoofd.
Interessant is ook de vraag of en hoe de heterogene samenstelling van het "vreemdelingenlegioen" van het KNIL de vechtcultuur van de gevechtseenheden van het KNIL in Atjeh (mee)bepaalde. En dan heb ik het niet alleen over de grote meerderheid aan Ambonezen, Menadonezen en Javanen in de lagere rangen, maar ook over de talrijke niet-Hollandse Europese officieren, de Belgische, Duitse en Zwitserse naast de Nederlandse officieren.

Eén voorbeeld geeft wellicht een goed beeld. Op een bepaald moment in het begin van de 1900's liep het bereikte pacificatie resultaat in Atjeh groot gevaar. En Zentgraaff schrijft: *"....de commandant moest iemand zijn die ongenadig hard was. Die commandant eiste en kreeg vrijwel onbeperkte volmacht. De orde in de bergstreek moest gestreng en ten koste van wat ook hersteld worden. Dus werd de Zwitser Christoffel aangewezen als de commandant. Christoffel mocht zijn eigen gevechtseenheid samenstellen. Daarop ging hij naar de belangrijke garnizoensstad Tjimahi bij Bandoeng, waar veel marechaussees waren die ervaring hadden. En die zo langzamerhand schoon genoeg hadden van al die malle en onbenullige appèls en theorielessen en die terugverlangden naar de rimboe.*

In Tjimahi werden de beste brigadecommandanten uitgezocht die zo blij waren als God in Frankrijk dat ze weer "naar buiten konden". Christoffel gaf ze "bloedvingers" op de kraag en een rode zakdoek voor om de hals, want zij waren bloediger dan de gewone marechaussees.
Christoffels troep van een paar honderd man kreeg de troetelnaam: "colonne matjan" (tijger colonne). Grotendeels samengesteld uit "boedjangs" (vrijgezellen) die niet om de haverklap naar huis verlangden. Met als taak: om de situaties tot elke prijs en met uiterste hardheid meester worden"

Het lijkt mij duidelijk. Waren veel van die niet-Hollandse officieren in het KNIL zo "plus royaliste que le roi"? Ook daarover bij Stolwijk en de recensent geen woord.

Ook anderen zoals klokkenluiders krijgen in "Atjeh" niet de aandacht die ze wel verdienen. Kritische militaire ex-insiders zoals bijv. "Wekker" en Zentgraaff staan wel in de bibliografie, maar komen in het verhaal feitelijk niet aan bod (Zentgraaff) of krijgen van de schrijver niet de vereiste en betekenisvolle doorvragen (zoals "Wekker").

In de bibliografie mis ik enkele relevante publicaties die in een 'transkoloniale geschiedschrijving' over de Atjeh-oorlog niet mogen ontbreken. Dat zijn Menke de Groot met Borel's *"Onze vestiging in Atjeh, Drogredenen zijn geen waarheid"* uit 2009, want daar straat een verantwoording in van de samensteller Menke de Groot die in de uitgave van 1878 ontbreekt. En Gret Surbeks boek (de Zwitserse vrouw van de Zwitserse arts die de jaren 1920 tot 1945 in Indië doorbracht) *"Im Herzen waren wir Indonesier, Eine Bernerin in den kolonien Sumatra und Java"* uit 2007. En het zeer belangrijke Atjehse boek *"Perang Kolonial Belanda di Aceh"* (The Dutch colonial war in Atjeh) uit 1990, uitgegeven door *Pusat Dokumentasi dan Informasi Aceh*.

Tenslotte noem ik het door mij geschreven boek *"SIEDJAH, wie één klein meisje of jongetje in Indië redt...."* dat 2 september jl. uitkwam en dat kort in NICC Magazine van september jl. werd besproken. Dit laatste boek was weliswaar niet tijdig beschikbaar voor Stolwijk, maar wel voor de recensent. "SIEDJAH' gaat over het leven van een jonge Hollandse onderwijzeres in de jaren 1924 tot 1946. Zij leerde in die jaren het Indië van Ambon, Java en Atjeh goed kennen. Het één na laatste lange hoofdstuk in "SIEDJAH" GAAT OVER Atjeh zoals 'SIEDJAH' het beleefde. Zij had Indisch en Atjehs wijs naar het leven om haar heen leren kijken. Ook haar bevindingen zijn van belang voor een beter transkoloniaal begrijpen van Atjeh en de Atjeh-oorlog. Al deze boeken gingen ongemerkt langs Stolwijk en de recensent heen. Mede daardoor is het "Atjeh" van Stolwijk beduidend minder "transkoloniaal" dan de recensent stelt.

Overall heeft de recensie van Esther Wils van het boek "Atjeh" van Anton Stolwijk mij bedroefd en bezorgd gemaakt. Bedroefd omdat de recensent Sutomo, de Javaanse leider van de "Bersiap" in Surabaya na 1945 "oorlogsmisdadiger" noemt en alle Hollandse commandanten van KL en KNIL die kwalificatie bij haar onderzoek ontlopen. En daarbij zet Wils de Nederlandse onderzoeksjournalist over Indonesië's onafhankelijkheidsoorlog en fotograaf Marjolein van Pagee, poserend met Sutomo, onverdiend hard en veroordelend weg. En bezorgd ben ik over de kennelijk nog steeds voortdurende traumatische vooroordelen die zelfs nu nog, 71 jaar na dato, aan de recensent zijn blijven hangen. Ik ben blij dat Rémy Limpach zijn Zwitserse dissartie van 2015 en aansluitende Hollandse handelseditie van eind september jl. beduidend chiquer *"De brandende dorpen van Generaal Spoor"* heeft genoemd.

Met de beste wensen voor deze feestmaand en het komende nieuwe jaar en met de hartelijke groeten. Nico Vink.

INDISCH PLATFORM **zoekt donateurs**

Het Indisch Platform behartigt de belangen van de Indische gemeenschap bij de Nederlandse overheid.

Stichting Het Indisch Platform - Postbus 85564 - 2508 CG Den Haag

Het Indisch Platform heeft de ANBI-status en dus is uw donatie een aftrekpost bij uw belastingaangifte

Ik hoor weer ergens bij

Door: Jessica Anthonio

Een jaar na het interview voor Armando Ello's "TwijfelIndo"

Ik ben nu ruim een jaar verder, een jaar na het interview met Armando. Het boek 'Twijfelindo' is gelanceerd en alle verhalen zijn gedocumenteerd.
Ieder kon zijn visie geven op de term 'TwijfelIndo'.

Een persoonlijk verhaal met een soms confronterende foto. De uiterlijke kenmerken van het Indisch zijn vervagen door steeds verdere vermenging van bloed.
Voor mij persoonlijk was het een begin van een zoektocht. Een zoektocht waarin het Indische deel van mijn bloed centraal stond. Een blik naar binnen en een confrontatie met taboes.
Ik mocht jullie door middel van blogs openlijk meenemen in bepaalde persoonlijke bevindingen en vragen. Daarnaast vond ik ook herkenning bij de andere 'Twijfelindo's'.

Een stukje herkenning wat ik hoopte door te geven door het schrijven van die blogs. In reactie daarop heb ik veel mooie contacten opgedaan, zelfs een familie erbij gekregen waarvan ik niet wist dat ik die had. Nieuwe ambities werden aangewakkerd om de Indische culturele erfenis door te geven en te delen. Door het initiatief van Armando en zijn boek, en ook de kans van Leroy van IBL om mij mee te nemen in zijn missie om onze erfenis door te geven, is een heel nieuw deel van mij tot leven gekomen. Een deel dat ik voorzichtig tot uiting durfde te brengen.

Waarom ik mij een 'Twijfelindo' voelde

Mijn Indische afkomst, die lag bij opa en oma thuis. Twee zorgzame lieve mensen die het beste voorhadden met iedereen. Alles kon en alles mocht, en met mijn neven en nichten was het elk weekend een samenzijn vol lekker Indisch eten heel veel plezier. Ik kan daar nog steeds met nostalgisch verlangen aan terug denken.
Ook waren er veel ooms en tantes aanwezig, maar sommige van hen lieten mij twijfelen aan mijn eigen Indische identiteit.
Ik was een kind van een Hollandse moeder en een Indische vader en tja, nogal licht uitgevallen. Ik herinner me kwetsende opmerkingen naar mijn moeder en mij 'Ach je bent maar een 'Belanda' bedoeld als belediging, althans zo kwam dat over.

Door die opmerkingen en een gevoel 'niet helemaal geaccepteerd te worden' begon ik te twijfelen aan mijn eigen identiteit. Waar hoorde ik nu bij? Was ik Indisch, ook al werd ik vaak bestempeld als Belanda, of was ik Hollands?
Ik besloot voor mijzelf om maar vooral mens te zijn.

Trots op mijn roots dat ben ik altijd wel gebleven, maar ergens door de opmerkingen uit mijn jeugd, durfde ik mijzelf niet als zodanig te profileren. Bang om niet Indisch genoeg te zijn.

Wat het boek 'Twijfelindo' mij heeft gebracht

Door dit nieuwe begrip dat Armando heeft gecreëerd, paste ik ergens bij. Noem het een hokje dat ik jarenlang miste, een stempel dat een stukje van mij definieert. Ik ben veel meer op zoek gegaan en te weten gekomen over mijn Indisch verleden.

Boek 'TwijfelIndo', bestellen via de LINK aan het eind van dit artikel.

Helaas was het 'Indisch zwijgen' op mijn grootouders zeker van toepassing en zijn ze niet meer hier om een kijkje in hun verleden te bieden. Toch ben ik heel veel te weten gekomen over hún Nederlands-Indië doormiddel van verhalen van vele familieleden. Met verbazing en ontzettend veel respect heb ik geluisterd naar wat zij te vertellen hadden en kan ik mijn familiegeschiedenis nu beter plaatsen.
Ik heb in mijn zoektocht familieleden ontdekt en in mijn hart gesloten, maar helaas ook familieleden verloren.

Taboes openbaren is jezelf op glad ijs begeven

Door bepaalde heel persoonlijke ervaringen te openbaren, een eigen mening te uiten, hebben sommige familieleden besloten mij buiten te sluiten. Maar dat is niet erg. Het is zoals het is. Sudah

Het belang van dit boek

Naar mijn inziens is het boek belangrijk omdat vele Indische jongeren zich wél Indisch voelen en belang hechten aan onze cultuur maar doordat zij de uiterlijke kenmerken missen, zich-zelf continue moeten verant-woorden.

We hoeven niet in procenten uit te drukken hoe Indisch wij zijn. Waarom we blond, rood of bruin haar hebben. Waarom onze huid verbrandt in de zon en waarom we in de winter zoveel licht geven. Indisch zijn is een gevoel en een ieder die zich daarmee verbonden voelt omdat zij de cultuur hebben meegekregen door overdracht, is een Indo. Punt.

De achternaam Anthonio stamt nog uit de tijd dat de Portugezen in Indonesië zaten. Mijn vader is 63 en Indo van de tweede generatie en mijn moeder was Nederlandse. Ze is niet ouder dan 49 geworden. Dat maakt mij een Indo van de derde generatie.

Mijn Indische Opa is geboren in Soerakarta en mijn Oma in Semarang. Beide hebben zij de oorlogstijd en de Bersiap tijd meegemaakt. Mijn Oma in een vrouwenkamp en mijn Opa in een jappenkamp. Na de oorlog zijn zij vertrokken naar Nieuw Guinea, maar voelden zich in 1954 genoodzaakt om de overtocht naar Nederland te maken op het schip de Sibayak. Veel over het verleden in Nederlands Indië heb ik niet meegekregen van mijn groot-ouders. Het Indisch zwijgen is van kracht gebleven tot beider heengaan.

Blog: http://hoezoindo.nl/

(advertentie)

Reparatie van iPhone, iPad en Android. Snel, vakkundig en redelijk geprijsd.
Klik hier voor de aanbieding. Borca-Online / ShopDen webshop

Tiffany van Soest: Bali is mijn geheime wapen

Door: Sabina de Rozario

In het blog "Door blauwe ogen" *lazen we over deze vechtlustige dame, een Amerikaanse met Nederlands Indische roots wonend in Bali. Onlangs stond zij weer in de ring. Dit keer in Duitsland, waar zij opnieuw haar titel met succes verdedigde. Lees hier over het geheime wapen van Tiffany van Soest.*

Als een professioneel martial arts beoefenaar naar het Indonesische eiland Bali verhuisd om daar te trainen, lijkt dat op het eerste gezicht niet logisch. Maar kansen voor haar carrière, de perfecte golven en de eilandmentaliteit maken de keuze voor de Amerikaanse Tiffany van Soest (27) makkelijk: "Bali is voor mij het paradijs."

Een paar maanden geleden kiest Tiffany voor Bali als haar thuisbasis en voelt zich als een vis in het water. Ze is, als regerend wereldkampioen, elke dag zeer intensief met Muay Thai bezig (trainen en training geven). In

haar vrije tijd pakt ze graag een paar golven op haar surfboard. Ik ontmoet haar bij haar favoriete restaurantje waar vooral niet-Indonesisch eten op de kaart staat. Of ze niet van Indonesisch eten houdt? "Zeker wel, ik ben zelfs opgegroeid met sambal! Mijn opa is geboren in Semarang, in het voormalige Nederlands-Indië."

Indische opa

Haar Indische opa migreert begin jaren '50 naar Nederland. In Den Haag ontmoet hij zijn aanstaande bruid en vertrekt samen met haar naar Amerika, waar in 1957 de eerste zoon wordt geboren, de vader van Tiffany.

Tiffany (1989) heeft tijdens haar jeugd een sterke band met haar opa. Helaas overlijdt hij als Tiffany 10 jaar oud is. Hij leert haar alles over Nederlands voetbal (en indirect over Nederland), samen kijken zij naar wedstrijden op tv van zijn geliefde Ajax. Betrokken als hij is, sponsort opa haar voetbalelftal. Oma maakt nasi goreng voor alle speelsters voor na de wedstrijd. "Mijn oma is beroemd om haar nasi goreng. Ondanks dat ze Nederlandse is, heeft ze zich de Indonesische keuken eigengemaakt. Haar babi ketjap is mijn favoriete gerecht."

Bewust van gemengde afkomst

"Op 6-jarige leeftijd vertelden mijn ouders waar onze roots liggen. Opgewonden over het feit dat ik gemengd Pools en Oostenrijks van moederskant en Nederlands en Indonesisch van vaderskant ben, ging ik ermee aan de slag voor een schoolproject. Helaas wist ik niets over Indonesië destijds. Enkele jaren geleden ben ik gaan lezen over Nederlands-Indië, de Tweede Wereldoorlog en mijn afkomst.

"Ik ben één keer in Nederland geweest voor een gevecht. Mijn oma had ongeveer 20 familieleden gevraagd om naar mij te komen kijken. Door het ontmoeten van mijn Nederlandse familie ervaarde ik een soort terug-naar-m'n-roots-gevoel. Mijn oma leest nog elke dag de Nederlandse kranten en ook met haar heb ik een speciale band.

Tiffany van Soest (rechts)

Door haar liefdevol bereide eten en omdat ik op haar lijk. In haar heldere blauwe ogen zie ik haar enorme kracht, haar mentaliteit van nooit opgeven, altijd blijven doorgaan. Dat heb ik van haar gekregen. Maar ik zie ook haar liefdevolle karakter, haar vrije geest, ze is zonder twijfel mijn grootste inspiratie".

De Bali connectie

"Door het hebben van Indisch bloed voel ik me erg verbonden met de plek waar ik nu woon. Tijdens het voorbijrijden van een voetbalveld tussen de rijstvelden onlangs moest ik sterk denken aan mijn opa, die mij de liefde voor voetbal heeft bijgebracht. En nu ben ik hier voor mijn Muay Thai carrière. Het voetbalveld dat voor me lag, voelde als de schakel met waar ik nu sta in mijn leven."
"Op Bali heerst rust, het is er makkelijker dan op andere plekken. Alles klopt hier voor mij, er staan grote dingen te gebeuren. Bali is mijn geheime wapen."

http://doorblauweogen.wordpress.com

PETITIES.NL
Teken de petitie 'Traktaat van Wassenaar 1966' op: http://uitbetalentvw66.petities.nl/

Bands en Acts in de Indo music scene

Door: Albert van Prehn

Daar heb je hem weer zullen enkelen die zich benadeeld voelen zeggen als men dit leest en wie mij goed kent weet dat ik onverbloemd de waarheid uit en daardoor bij diegenen die de waarheid niet aandurven vaak wordt afgeschilderd als een persoon die de boel opruien wil en onzin uitkraamt. Natuurlijk mag dat, je mag ervan vinden wat je ervan vindt, even goede vrienden en ik durf je recht in de ogen kijken als je ik tegen kom en evenzo een leuk babbeltje met je maken en gezellig een kopje koffie drinken, natuurlijk op jouw rekening want 'ons ben zuunig' en bovendien ben ik de ouderwetse Indo: *Jij betaalt*.

Ik ga het over de bands hebben en de acts die we tegenkomen op kumpulans en pasars. Mijn ervaring is dat je als band altijd moet oppassen dat men je niet ongewild gebruikt als je in bezit bent van een PA-installatie. Ongewild omdat het bij ons in Indo-land vaak onbewust so gampang gaat, ah, er speelt een band en ik nodig een act uit als organisator, so leuk joh zo'n gevarieerdheid. Vanuit de band die zijn installatie uit eigen middelen heeft geïnvesteerd of zelf hun geluidset heeft gehuurd is het normaal dat die al de benodigdheden voor het optreden keurig in orde heeft. De zaken goed heeft voorbereid heet dat, PA set, backline allemaal in orde en daarbij het sjouw werk vanuit huis (inladen) en het opstellen op de plaats van bestemming (uitladen) Was het maar altijd zo gemakkelijk want er komt veel voor dat je als band klaar staat om op te treden als ineens een bijact die door de organisator is geboekt de zaal of het podium betreedt met het verzoek om hun act bij te staan.

Het gebeurt vaak dan men van tevoren niet eens heeft bedacht dat je als gehuurde act net zoals de band, wordt betaald om te presteren en daarbij zelf moet zorgen voor jouw benodigde apparatuur en zeker niet moet verwachten dat anderen jouw act even op stapel zetten en de benodigde apparatuur moet bezitten. Ik heb veel te vaak meegemaakt dat men dan binnen komt met de vraag of wij, een pc bij ons hebben, een minidisc spelen, een cassettespeler een dvd-speler en zo nog wat van die aan te sluiten apparatuur. Het wordt zo makkelijk verwacht dat ja als band het zo maar, bij je moet hebben, en ja, ook met de aansluit snoeren. Daarbij zelf of iemand van de band het ook wil bedienen.

Er is een optreden geweest van een dansgroep die een half uur voor hun act even bij je komt, of je afspeelapparatuur voor hun act even wil klaarzetten met bediening en al en dan komt de persoon met een usb stick aandraven. Grote verwarring en verontwaardiging dat wij dat als band zijnde niet bij ons hebben, kwade gezichten omdat wij zo nonchalant waren geweest om het niet bij ons te hebben. Ik maak de persoon en de organisatie duidelijk dat men zelf voor hun betaalde act moet zorgen en dat we bereidwillig zijn dat men onbetaald van onze dure apparatuur gebruik mag maken maar dat wij als band niet verantwoordelijk zijn voor hun optreden, laat staan benodigde apparatuur.

Een hele toestand want natuurlijk hebben wij geen usb stick apparatuur bij ons, we hebben alles wat wij als band nodig hebben maar geen zaken voor anderen, zijn wij ook niet voor ingehuurd en waarom zouden wij dat moeten hebben? Wij hebben onze eigen spullen en ook spullen waarmee wij in de pauzes achtergrondmuziek kunnen draaien. Nou ik kan je wel vertellen dat die figuren hun act niet naar behoren hebben kunnen doen daarbij was het ook nog zo dat bepaalde geplande nummers niet eens op de usb stick voorkomen en dat gaf ergernis drie kW stilstaan en vertraging door alle geharrewar, en het idiote is ook nog dat die gasten óns de schuld gaven en bij de organisatie hun beklag gingen doen. Hoe raar en dom kun je wel niet zijn. Ik weet niet of hun dat later aan het verstand gebracht is dat zij zelf de schuld bij zich dragen en dat niemand anders te verwijten valt dan zijzelf, dat laat ik in het midden.

Zo zijn er ook acts die per persoon meer verdienen dan de individuele bandleden zelf en met meer in hun zakje na afloop vertrekken terwijl de band nog moet afreken, sjouwen en thuis weer uitladen en ook weer moet sjouwen. En er kan vaak nog geen bedankje van af, alles vanzelfsprekend. Maar als we denken dat alleen de act op deze manier handelen, ik heb ook mee gemaakt dat er een complete band verscheen met alleen hun gitaren en dachten zo even van alle apparatuur gebruik te mogen maken zonder vooraf overleg. Ja je staat versteld ervan.

Het is niet zo dat alle acts handelen zoals in dit verslag, gelukkig zijn de meeste zichzelf respecterende act wel zo zelfbewust dat ze hun eigen apparatuur mee nemen en ook de personen die het spul moeten bedienen. Natuurlijk moet je er wel voor zorgen voor jouw eigen performance want die moet staan en daar moet je geen verantwoordelijkheden leggen bij derden, die kunnen je act ook verknallen, dat riskeer je toch niet zou ik zeggen?

Zo dat was weer een bijdrage om ons circuit zuiver te houden en ik hoop dat zowel de muzikanten, acts en organisatie voor hun eigen belang hierop willen letten en ook eisen van alle gecontracteerden die door hun betaald worden zorgen dat hun apparatuur etc., in orde is en dat ze er alles aan moeten doen om hun geld waar te maken. We moeten niet vergeten dat het publiek wat ervoor betaald niet de dupe moet worden van deze gang van zaken.
Ik hoop dat men dit leest en bij zichzelf te rade gaat of het de waarheid is of niet.

Meer extremisme in Indonesië

Indonesië stond lang bekend als een van de meest gematigde islamitische landen, maar dat lijkt voorbij te zijn. Morgen begint een rechtszaak tegen de gouverneur van de hoofdstad Jakarta, omdat hij de Koran zou hebben beledigd. De christelijke gouverneur Basuki Tjahaja Purnama zou dat hebben gedaan in een online-video, daarin citeert hij uit de Koran en dat is bij extremisten in het verkeerde keelgat geschoten.

Als de gouverneur schuldig wordt bevonden, kan hij voor vijf jaar de gevangenis in. Voor heel veel mensen is deze rechtszaak een teken dat het extremisme in Indonesië sterk in opkomst is. Zij wijzen op de toenemende macht van het militante Front van de Verdedigers van de Islam (de FPI). Deze beweging begon ooit als een bende afpersers die opereerde op straat. Tijdens de studentenprotesten eind jaren 90 tegen het bewind van Soeharto werd de FPI door het leger bewapend om studenten in elkaar te slaan.

Stokken en fakkels

Inmiddels is dit kleine legertje uitgegroeid tot een beweging met 5 miljoen leden. Met geweld voeren zij de agenda uit van de pleitbezorgers van de politieke islam. Hun acties richten zich tegen minderheden als de sjiieten, christenen, homo's en transgenders. Met stokken en fakkels vallen ze bars en nachtclubs aan, waar mensen zich schuldig zouden maken aan onzedig gedrag.

FPI-leden met afgepakte kratjes bier (Foto AFP)

Volgens critici heeft de vorige president meegewerkt aan de opkomst van de conservatieve islam. Yudhoyono, die van 2004 tot 2014 regeerde, is een aanhanger van een conservatieve stroming binnen de islam. "In tien jaar tijd heeft hij een infrastructuur gecreëerd die minderheden discrimineert en de islamitische fundamentalisten tevreden stelt", zegt Andreas Harsono van Human Rights Watch.

De strikte wetten op godslastering bestaan al tientallen jaren, maar tot Yudhuyono's aantreden kwam het maar acht keer tot een rechtszaak waarbij godslastering de aanklacht was. Onder zijn bestuur werden meer dan honderd mensen veroordeeld voor godslastering. In diezelfde tijd werden duizend kerken gesloten. En nu is dus, onder druk van massale demonstraties van de FPI, tot een rechtszaak tegen de gouverneur van Jakarta besloten.

Het zijn donkere tijden

In dit klimaat is het lastig laveren voor president Joko Widodo, die in 2014 aantrad. Hij is gematigder dan zijn voorganger. Misschien wil hij de FPI het liefste verbieden, maar de risico's zijn groot, zegt Harsono. "Als hij de FPI ontmantelt zet hij zijn presidentschap op het spel. Het is de vraag of hij bereid is dat te doen of niet."

De vraag is ook wat de meerderheid van de Indonesiërs die er nu het zwijgen toe doet, ervan vindt. Bij de laatste verkiezingen in 2014 stemde bijna 70 procent voor seculiere partijen. Maar Andreas Harsono van Human Rights Watch put uit die cijfers weinig hoop. "Het zijn donkere tijden. We weten niet hoelang dit zal duren. 10 jaar? 15 jaar? 20 jaar? We weten het niet."

(Bron: NOS)

Korte berichten

Enquête voor Moluks Monument

Op 21 maart 1951 legde het eerste schip met Molukkers aan aan de Lloydkade in Rotterdam. Hier werden de eerste stappen gezet op Nederlandse bodem. Er is echter niets dat aan deze gebeurtenis herinnert. Veel Molukkers vinden dat dit anders moet. Daarom is de Stichting Moluks Historisch Museum aan het inventariseren in hoeverre er

behoefte is en er mogelijkheden bestaan voor een op te richten Moluks Monument op de Lloydkade in het Rotterdamse havengebied. Een plek waar herdenkingen kunnen worden gehouden en waar iedere passant kan zien wat zich op deze plek nu meer dan 65 jaar geleden afspeelde. Het Moluks Museum stelt het op prijs als u uw mening over dit initiatief wilt geven door via de onderstaande LINK een korte enquête in te vullen. De uitkomsten hiervan worden meegenomen als motivatie bij de aanvraag van het monument. LINK naar de enquête: https://nl.surveymonkey.com/r/JY7K275. Ook kunt u de enquête invullen op de site van Stichting Moluks Historisch Museum: http://www.museum-maluku.nl.

Premier Rutte geeft Gouden kris terug aan Indonesië

Tijdens zijn bezoek aan Indonesië vorige maand heeft Premier Mark Rutte een gouden Buginese kris overgedragen aan president Joko Widodo. Het is het eerste object uit de collectie van voormalig Museum Nusantara uit Delft dat 3 jaar geleden moest sluiten. In 2017 worden maar liefst 1465 artefacten teruggegeven aan Indonesië. Met deze kris wordt de spits van dit unieke overdrachtsproject afgebeten. Het is tot nu toe de grootste repatriëring van kunst en erfgoed ooit. Met goud ingelegde en met kostbare edelstenen versierde krissen, zoals het exemplaar dat Mark Rutte heeft overhandigd aan president Widodo, werden in de koloniale tijden gebruikt als relatiegeschenken door de Indonesische

vorsten aan de Nederlandse bestuurders en zakenmensen. De artefacten die niet naar Indonesië teruggaan, komen in het Prinsenhof in Delft en zijn vanaf volgend jaar online te zien.

Holland Festival komt met 'Setan Jawa'

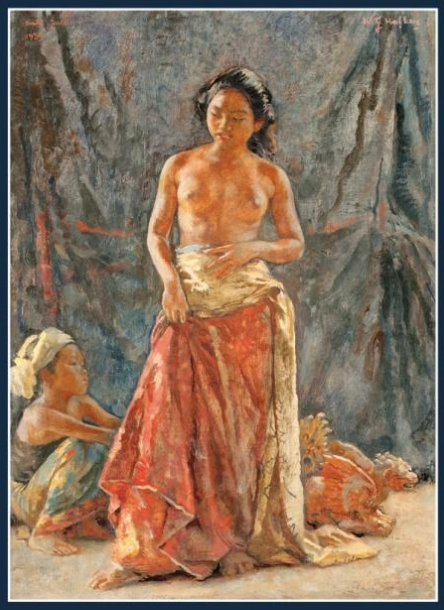
Begin vorige eeuw zochten veel arme Indonesiërs hun toevlucht tot de Javaanse mystiek, in het bijzonder tot de rituelen die een mens rijk kunnen maken. *SETAN JAWA* ('Javaanse Duivel') toont dit

Faustiaanse verhaal van een man die een pact sluit met de duivel. Deze maakt hem schatrijk, waardoor hij kan trouwen met een prinses, maar de prijs die hij ervoor moet betalen is hoog. Regisseur Garin Nugroho (van wie onder andere *Opera Jawa* te zien was) heeft zich voor deze nieuwe zwijgende film laten inspireren door de donkere sfeer en stijl van klassiekers als Nosferatu en Metropolis. De soundtrack wordt live uitgevoerd door het Rahayu Supanggah Gamelan Orchestra en het Nederlands Kamerorkest en is gecomponeerd door Rahayu Supanggah, die eerder samenwerkte met Robert Wilson en Iain Grandage. 'Setan Jawa' is een waar magisch/surrealistisch meesterwerk uit de hedendaagse Indonesische cinema.
De film is te zien op zondag 18 en maandag 19 juni 2017 om 20.30 uur in de grote zal van Muziekgebouw aan 't IJ in Amsterdam. De kaarten kosten € 36,00 en voor studenten en CJP € 18,00. Dit is inclusief een drankje. Het reserveren van kaarten is NU reeds aan te bevelen: http://www.hollandfestival.nl/nl/programma/2017/Setan-jawa/

ZEEUWS VEILINGHUIS

GEVRAAGD:
INDISCHE SCHILDERIJEN

W. G. Hofker (1902-1981)
Hamerprijs: € 600.000,-

Herengracht 74, 4331 PX Middelburg
Tel. 0118 - 650 680
WWW.ZEEUWSVEILINGHUIS.NL

(advertentie)

Ga met **HOT NEWS**, **DUO PROMISE** *en de dansgroep* **SAKUR AYU** mee naar Spanje
Georganiseerd door *Horizon -Travel* i.s.w met

De Jong Tours *Persoonlijk op weg* — BETUWE EXPRESS *EIGENWIJS OP REIS*

10 daagse reis

Vertrek op vrijdag 13 oktober 2017 t/m zondag 22 oktober 2017

Hotel **H Top Summer Sun**
Avenida del Mar, s/n, 08398 Santa Susanna, Spanje
Kosten ***€ 350.00*** *o.b.v half pension excl.* ***€ 10.00*** *adm.kosten.*
€ 150.00 bij inschrijving, restant 6 weken voor de reis.
Het is mogelijk in termijnen te betalen.

Excursies naar Barcelona, Todera en Andorra

HOT NEWS

PROMISE

SEKUR AYU

Andorra

Barcelona

Todera

Inlichtingen: telf. +31638334854
Internetside: www.viraca.nl
Mail: rjansen9@hotmail.com

(advertentie)

5000 Kamptekeningen uit Nederlands-Indië

In "Het Geheugen Van Nederland" van het Nationaal Archief bevinden zich bijna 5000 tekeningen, gemaakt door gevangenen in de Japanse concentratiekampen in voormalig Nederlands-Indië. De tekeningen staan op 247 pagina's en bevatten 20 afbeeldingen per pagina. Hieronder vindt u de LINK naar deze kamptekeningen op de website van Het Nationaal Archief. (*Ctrl+click*).
http://www.geheugenvannederland.nl/?/nl/zoekresultaten/pagina/1/Kamptekeningen%20Nederlands%20Indi%C3%AB/%28cql.serverChoice%20all%20Kamptekeningen%20%20AND%20Nederlands%20%20AND%20Indi%C3%AB%29/&colcount=0&wst=Kamptekeningen%20Nederlands%20Indië

ICM online DE INDISCHE INTERNETKRANT — Indische INTERNETKRANT sinds 1999 — ICM online DE INDISCHE INTERNETKRANT

Zoektocht van een Buitenkampertje

Door: Ton Begemann

Inleiding

Nadat mijn vader in Delft afgestudeerd was als civiel ingenieur, trouwden mijn ouders in oktober 1939 en vertrokken direct daarna naar Bandoeng in Nederlands-Indië. Hij keerde terug naar zijn roots want zijn vader, mijn opa dus, was ook een civiel ingenieur, die na zijn afstuderen in 1909 naar Indië ging waar hij Hoofd van de Provinciale Waterstaat van Midden Java werd. In 1913 werd mijn vader als derde kind in Bodjonegoro geboren. In december 1941 werd ik (Ton) als eerste kind in Bandoeng geboren, in het Leger des Heils Hospitaal.
Mijn vader moet omstreeks die tijd gemobiliseerd zijn, want hij is als 2e luitenant van het KNIL door de Japanners na hun inval in Java omstreeks de 8e maart 1942 gevangen genomen.
Mijn moeder had kennelijk bedacht, dat het beter zou zijn om niet in een Jappenkamp terecht te komen. De niet – Indonesiërs moesten een registratiebewijs (Pendaftaran) kopen waarop onder andere iemands "bangsa" (afkomst) stond.
Voor de Nederlanders was dit "Blanda-totok" of Blanda- Indo".
De Blanda-totoks verdwenen al snel in de kampen terwijl de Indo's in 8 verschillende groepen werden ingedeeld (zie literatuur: Bandoeng 1942-1945 van F.J. Suyderhoud).
Hoewel mijn beide ouders gewoon Nederlanders waren heeft mijn moeder mij verteld, dat
zij toen tegen de Japanners zei, dat zij met een Indonesier was getrouwd die in Bodjonegoro was geboren, met als bewijs zijn geboortecertificaat.
Omdat hij ergens buiten Bandoeng krijgsgevangen zat was hij daarbij uiteraard niet aanwezig zodat de Jappen niet konden zien, dat hij gewoon een blanke Nederlander was. Mijn moeder probeerde er kennelijk ook Indisch uit te zien want ze gebruikte zwarte schoensmeer om haar haar zwart te maken, zodat ze niet direct opviel.
De Jappen accepteerden dat verhaal en op haar Pendaftaran die ik in de erfstukken van mijn moeder heb gevonden staat bij de Bangsa: Blanda-Indo.
Zij hoefde dus niet een kamp in en haar huis werd door de Kempeitai (een soort Japanse Gestapo) geconfisceerd , en mijn moeder en ik moesten in de garage wonen .
Achteraf denk ik dat dit wellicht een zekere bescherming heeft geboden, want als je jarenlang een baby'tje in je achtertuin ziet kruipen, leren lopen, spelen etc. dan wil je moeder en kind toch geen kwaad doen. Mijn moeder maakte tijdens de bezetting pindakaas, die ze langs de straat verkocht zodat wij eten konden kopen. Tijdens de oorlog konden mijn ouders eens in de 6 maanden via het Rode Kruis elkaar een voorgedrukt kaartje sturen met een zinnetje erop en wat door hun handtekening erop in ieder geval een teken van leven was. (zie voorbeeld in afbeelding 1)
Zodoende wist mijn moeder ook dat mijn vader vanaf 1943 in Thailand zat. Hoe erg het werken aan de Birma spoorweg daar was kon zij toen niet weten

De Japanse capitulatie

Als Japan op 15 augustus 1945 capituleert roept Soekarno op 17 augustus de Republiek Indonesia uit . Nederland was toen echter niet in staat om het gezag te herstellen, omdat er nog geen troepen beschikbaar waren. In feite werd gezagshandhaving aan de Jappen overgelaten totdat de Engelsen troepen stuurden (Gurkha's uit India/Nepal). De Nederlanders in de kampen werden zo beschermd door hun Japanse bewakers. De periode die toen aanbrak kennen we als de Bersiap, waarin ad-hoc gevormde strijdtroepen van Indonesische opstandelingen hun moordpartijen begonnen om alle Blanda's (Blanken = Nederlanders) uit te roeien.
Mijn moeder heeft mij verteld dat het een spannende en onzekere tijd was. Wat zou er gaan gebeuren met ons en daar zat ze met een paar vrienden op zekere dag in de tuin over te praten.
Op gegeven moment zegt één van die vrienden, dat hij even naar het Rode Kruis wil gaan om te kijken of er nog post is. "Zal ik Ton meenemen" vraagt hij aan mijn moeder. Mijn moeder zegt "OK" en ziet mij met hem de tuin uitlopen.
Op dat moment krijgt mijn moeder, volgens haar zeggen, een boodschap van 'boven', niet doen!!! Zij holt achter ons aan en haalt mij terug.
Haar vriend is 2 dagen later terug gevonden in de rivier - in stukken gesneden. Dan heb je de oorlog overleefd, maar de vrede niet.

De evacuatie

In December 1945 worden mijn moeder en ik geëvacueerd. In de erfenispapieren van mijn moeder heb ik de brief d.d. 12 December '45 van het R.A.P.W.I. Evacuatiekantoor gevonden, met het bevel dat wij op 14 December a.s. per vliegtuig van Bandoeng naar Batavia gevlogen worden om vandaar "denzelfden" dag per schip naar Bangkok door te reizen. (zie afbeelding 2, R.A.P.W.I. Evacuatie brief)
In Bangkok worden wij in een opvangkamp gezet waar ook de nog levende Nederlandse krijgsgevangenen, die aan de Birma spoorweg werkten, naar toe

gebracht werden. Daar was ook mijn vader bij en zo werd ons gezin weer herenigd. Hiervan kan ik mij niets herinneren, ik was toen net 4 jaar. Het enige dat ik nog weet en voor me zie, is dat ik door het kamp loop langs bamboe huisjes. Op 19 juni 1946 schepen we in op de Tabinta van de KNSM die ons naar Nederland brengt, waar we op 22 juli in Amsterdam aankomen. Deze informatie heb ik op internet gevonden, omdat iemand bezig is om de passagiers-lijsten van alle schepen, die na de Japanse capitulatie mensen van Indië naar Nederland hebben geëvacueerd, op een speciale website te zetten .

In Nederland gaan we bij de moeder van mijn moeder in Rijswijk wonen, omdat mijn vader op een soort ziekteverlof is om te herstellen van de Birma Spoorweg ellende. Daar wordt dan mijn eerste zus in november 1947 geboren. Kort daarop gaan we weer terug naar Bandung, waar we in de Jalan Progo gaan wonen met prachtig uitzicht op Gedung Saté, het paleisachtige kantoor van het voormalige Departement van Verkeer en Waterstaat, met daar achter de vulkaan Tangkuban Perahu. Mijn vader richt er het Laboratorium voor Grond-mechanica op aan de Universiteit van Bandung en ontwikkelt daar allerlei technieken om de Indonesische infrastructuur en bouwwerken aan te passen aan lokaal beschikbare middelen/ omstandigheden. Wij hebben een fijn leven. Er komen nog 2 kindjes bij en in weekenden en vakanties gaan we vaak de bergen rondom Bandung in, met als favoriet enkele theeplantages, onder andere Malabar, omdat daar vrienden van mijn ouders planter zijn. Onze baboe heette Loes en was vroeger de baboe van mijn opa toen die in Indië woonde.

Als het in 1954 duidelijk wordt dat mijn ouders Indonesier moeten worden om te mogen blijven,

Afbeelding 1

kiezen zij ervoor om naar Nederland terug te gaan. Met de Willem Ruys vertrekken wij vanuit Tandjung Priok, baboe Loes op de kade huilend achter gelaten.

Het leven in Nederland

Mijn ouders slagen er uiteindelijk in weer een goed leven op te bouwen, maar Indonesië gaat nooit uit hun gedachten, dat prachtige land en die vriendelijke bevolking. Ik word verder opgevoed met de voortdurende boodschap dat ik na mijn studie vooral naar het buitenland moet. Ook is duidelijk dat ze moeite hebben met het feit dat ze weinig erkenning en dankbaarheid ervaren, laat staan enige beloning voor wat ze gedaan hebben in Indië/Indonesië voor de weder-opbouw, ontwikkeling, en de verdediging van dat land.

Afbeelding 3 **Maebashi Maru 2** (18-9-2012) A=Aankomst, V=Vertrek; kr=krijgsgevangenen

LAND	*STAD*	*1e KAMP*	*A/V*	*D-M-Y*	*kr*	*DODEN*
Java	**Soerabaja**		**V**	**1-2-1943**	**1900**	
Java	**T. Priok**		**A**	**3-2-1943**	**1900**	
Java	**T. Priok**		**V**	**5-2-1943**	**1700**	
Malakka	**Singapore**		**A**	**9-2-1943**	**1700**	
		Changi-kamp	**A**	**9-2-1943**	**1700**	

De ***Maebashi Maru 2*** (7.005 ton, 1921, soms aangeduid als ***Mayebashi Maru***) vertrok op 1-2-1943 met ongeveer 1900 krijgsgevangenen (3 Engelsen, verder allemaal Nederlanders) uit Soerabaja (**HBS-kamp**) naar Singapore, de zogenaamde **Java Party 12**., het 12e krijgsgevangenentransport dat van Java vertrok.

De route liep vlak langs de noordkust van Java. Het was een smerig schip, afgewerkte kolen lagen aan dek; alles, ook de bemanning, zag er zwart en vettig uit. De krijgsgevangenen werden in het voorste ruim gepropt, officieren en manschappen door elkaar. Er waren geen patrijspoorten, de ventilatie werkte niet, er hing een verpeste lucht. Liggend slapen was onmogelijk, iedereen zat met opgetrokken knieën.

Het eten bestond uit wat rijst en vissoep. Door een visvergiftiging werden velen beroerd en moesten overgeven. Daarnaast trad nog een permanganaat-vergiftiging op doordat de verdunde permanganaat (gebruikt om eetgerei af te spoelen) per ongeluk als thee werd geschonken; maag- en buikklachten waren het gevolg.

Op 3-2-1943 kwam het schip aan op de rede van Tandjong Priok (de haven was geblokkeerd door gezonken schepen); hier werd in verband met de vele zieken aan boord een medische keuring gehouden; hierbij werden ongeveer 200 man afgekeurd en aan wal gebracht. Op 5-2-1943 ging het schip verder richting Singapore.

Op 9-2-1943 kwam het schip in Singapore aan. De mannen werden in open vrachtauto's in de stromende regen getransporteerd naar de kazernes van Changi, afdeling Southern Area Changi Hills, NAAFI-blok. Er waren bij aankomst ongeveer 300 krijgsgevangenen met dysenterie (zij moesten naar een ziekenhuis).

Een groep van 1000 van deze krijgsgevangenen ging op 2-4-1943 op de ***Hawaii Maru 1*** naar Japan. De overigen gingen met treintransporten naar Ban Pong, het beginpunt van de **Birmaspoorweg** in Thailand, op 13-4-1943, 15-4-43, 16-4-1943, 25-4-1943 en 6-5-1943.

The ***Maebashi Maru 2*** (7,005 tons, 1921), sometimes called ***Mayebashi Maru***) sailed on 1-2-1943 with about 1900 POW's (3 British, rest Dutch) from Soerabaja (**HBS-camp**) to Singapore, the socalled **Java Party 12**, the 12th POW-transport from Java.

The ship navigated close along the north coast of Java. It was a dirty ship, coal remainders were on deck, everybody, also the crew, looked black and fatty. The POW's were squeezed in the foremost hold, officers and lower ranks together. There were no port-holes, there was no ventilation, the air was badly contaminated. Sleeping in lying position was impossible, everybody was sitting with pulled up knees.

The meals consisted of some rice and fish soup. Many POW's felt rotten and must vomit because of fish poisoning. Moreover a permanganate poisoning occurred when a diluted permanganate solution (used to clean eating things) was given accidentally as tea: stomach and abdomen complaints occurred.

On 3-2-1943 the ship arrived at the Roads of Tandjong Priok (the harbour entry was blocked by sunk ships); here a medical control took place because of the many sick men: about 200 men were rejected and disembarked. On 5-2-1943 the ship sailed for Singapore.

On 9-2-1943 the ship arrived at Singapore. The men were transferred in open trucks during heavy rains to the barracks of Changi, section Southern Area Changi Hills, NAAFI-block. About 300 POW's had dysentery (to the hospital).

A group of 1000 POW's were transported to Japan on 2-4-1943 with the ***Hawaii Maru 1***. The remaining POW's went by train to Ban Pong, the endpoint of the **Birma-railway** in Thailand, on 13-4-1943, 15-4-1943, 16-4-1943, 25-4-1943 and 6-5-1943.

NAMENLIJST JAVA PARTY 12

(ctrl + click)

Morgenochtend 5u.

R.A.F.W.I. EVACUATIEKANTOOR
H.B.S. gebouw - Bilitonstraat
BANDOENG

Bandoeng, 12 December 145

EVACUATIE NAAR BANGKOK

In verband met Uwe aanvraag voor evacuatie naar B A N G K O K kunnen wij U mededeelen, dat het vertrek naar vermoedelijk 14 December a.s. van Bandoeng zal plaats vinden.

Wij verzoeken U zich gereed te houden voor onmiddelijk vertrek.

Het ligt in de bedoeling U per vliegtuig naar Batavia over te vliegen om vandaar den zelfden dag per schip naar Bangkok door te reizen.

Wij vestigen er Uwe aandacht op, dat aan bagage per persoon mag worden medegenomen: ~~100 KG. verminderd met het eigen gewicht.~~

HOOFD R.A.F.W.I. EVACUATIEKANTOOR

Aan
B.NDOENG
Mevrouw Begemann-Meyer met 1 kind
Bilderdijkstraat 11C, Bandoeng

Model 300

Afbeelding 2 (vorige pagina)

Dat Japanse producten in huis taboe waren en er geen spoorbielzen in de tuin lagen sprak voor zich. De oorlog, de Birma spoorweg en het buitenkampse leven in Bandoeng waren onderwerpen waar bij voorkeur niet over gesproken werd thuis. Het enige dat mijn vader mij vertelde over de Birma Spoorweg was dat hij daar een hekel aan de Engelsen heeft gekregen met als illustratie het volgende verhaal.

In de barak waar ze sliepen lag hij naast een Engelsman die op gegeven moment ernstig ziek werd. Hij moest hoognodig wat extra en goed voedsel hebben want het dagelijks rantsoen was beperkt en 2 keer per week kreeg je er een ei bij. Mijn vader gaf zijn eieren en nog wat extra voedsel aan hem en hij knapte uiteindelijk op. Toen mijn vader enige tijd later een ernstige oogziekte (kampogen) kreeg, waarvoor hij onder andere extra eieren nodig had, kreeg hij niets van hem!
Er zal ongetwijfeld meer gespeeld hebben tussen de Engelse en Nederlandse gevangenen, want door zo'n voorval krijg je toch niet een hekel aan alle Engelsen.
Als ik in 1966 in Delft afstudeer, trouw ik en emigreer naar Amerika om bij Boeing in Seattle te werken. Na een paar jaar terug naar Nederland om in Groningen te promoveren en toen naar de Nederlandse Ambassade in Washington D.C. en uiteindelijk naar Philips in Eindhoven waar ik in 2001 met pensioen ga.

Met name in mijn Philips-tijd ben ik over de hele wereld gereisd en zodoende diverse malen in Thailand geweest. Met mijn vader die in 1991 gestorven is heb ik niet meer kunnen praten over de oorlog en het kamp. Ik had mij voorgenomen om dat uitgebreid met mijn moeder te gaan doen na zijn overlijden en zou deze gesprekken op video opnemen. Helaas krijgt mijn moeder op gegeven moment een hersen-infarct, raakt verlamd en kan onder andere niet meer praten, dus de videogesprekken kon ik vergeten. Ik blijf dus met veel onbeantwoorde vragen zitten.
Ik moet dus zelf op zoek waarvoor ik de familiearchieven en het internet gebruik waar je steeds meer informatie op kan vinden. Ook bezoek ik diverse malen de Burma spoorweg en uiteraard ga ik enkele malen terug naar Indonesië, in het bijzonder naar Bandung.

Wat levert de zoektocht op

In de jaren '90 ga ik voor het eerst naar Kanchanaburi in Thailand bij de Bridge on the River Kwai, de meest bekende plaats van de Birma spoorweg. Daar is ook de erebegraafplaats, waar ook veel Nederlandse militairen zijn begraven. Daar was toen al het Thai-Burma Railway Centre Museum. Daar wordt je op indringende wijze geconfronteerd met de verschrikkingen van de aanleg van de spoorweg. Niet alleen de beelden zijn confronterend maar ook de statistieken. Daar waren ook sterftecijfers/ percentages van de verschillende nationaliteiten waarbij opviel dat van de blanke gevangenen, Engelsen, Australiërs, Amerikanen en Nederlanders, de Nederlanders verreweg het hoogste overlevings-percentage hadden.

De verklaring die ik toen bedacht was dat zij voor een groot deel in Indië waren geboren en/of daar lang gewoond hadden en zodoende aan de tropen gewend waren.
Er was ook een statistiek waarin gekeken was naar de overlevingspercentages van drie categorieën krijgsgevangenen: vrijgezellen, getrouwd /geen kind en getrouwd en 1 of meer kinderen. En wat bleek daaruit: het sterftepercentage bij de vrijgezellen was het hoogst, dan getrouwd maar geen kind en het laagste percentage was de getrouwde militair met kind(eren) Deze cijfers kregen voor mij extra emotionele waarde toen ik de postkaarten vond, die mijn vader en moeder elkaar via het Rode Kruis konden sturen. Het beetje tekst dat ze hierop konden/ mochten schrijven laat zien dat mijn vader iedere keer vraagt hoe het met Ton gaat en mijn moeder op haar kaart vertelt dat Ton mooi is, veel over zijn vader praat etc. (zie afbeelding 1)
Eind jaren '90 ga ik weer naar het Birma spoorweg museum en hoor daar dat ze inmiddels heel druk bezig zijn om alle archieven te digitaliseren. Ik krijg een visite-kaartje van een Australiër die daar mee bezig is en teruggekomen in Nederland stuur ik hem een e-mail met de naam en rang van mijn vader en de vraag of hij info heeft waar mijn vader aan de Birma spoorweg gewerkt heeft.

Binnen een paar dagen krijg ik een e-mail terug met een aantal bijlagen waarin niet alleen het kamp staat waar mijn vader aan de Birma spoorweg verbleef, maar ook wanneer en hoe hij daar naar toe gebracht was. Wat mij nooit verteld was, is dat hij na zijn gevangenneming eerst nog een tijd in een POW camp op Midden Java heeft gezeten en op 1 februari 1943 met 1900 POW's als Java Party 12 van Surabaya naar Singapore is overgebracht met een schip genaamd Maebashi Maru 2, dat na een noodzakelijke tussenstop in Batavia om 200 zieken van boord te halen op 9 februari 1943 in Singapore aankwam. Vandaar is hij op 16 april per trein naar de Birma spoorweg gebracht (Camp 4).

Deze tocht staat in ***afbeelding 3 (met link naar de namenlijst)*** beschreven. Het is huivering-wekkend hoe deze gevangenen de hele reis van 9 dagen onder in het ruim moesten zitten met opgetrokken knieën, met slecht en giftig voedsel, mede waardoor 500 POW's dysenterie kregen en

naar hospitalen in Batavia en Singapore afgevoerd moesten worden.
Als ik na deze kennis weer terug ga naar Thailand en daar met mijn vrouw een deel van de Birma spoorweg met een toeristische trein traceer, rijdend door een prachtig landschap en langs een mooie rivier, dan is het toch een dualistisch gevoel; weten dat het niet voor niets de Doden Spoorweg heet, maar dankbaar dat mijn vader het overleefd heeft.
Als ik daarna in Hiroshima ben koop ik daar een gouden herdenkingsmunt en dank de Amerikanen bij het monument, dat zij de atoombom hebben gegooid, waardoor een eind aan onze levensbedreigende ellende kwam. Dit deed ik uit volle overtuiging , omdat inmiddels ook bekend was geworden uit geheime Japanse regeringsdocumenten, dat als de geallieerden een invasie in Japan waren gestart in plaats van de atoombom te gooien, de Jappen de opdracht hadden om alle geallieerde geïnterneerden ter dood te te brengen.
Mijn vrouw en ik hebben inmiddels heel Indonesië uitvoerig bereisd en als ik daar dan ben dan voel ik me thuis, zeker als ik vertel dat ik in Bandung ben geboren en daar lang gewoond heb. Het is ontroerend hoe positief en hoe medelevend men daarop reageert. Het is alsof je weer thuis komt.

Afbeeldingen:
1. Voorbeeld van de POW postkaarten die mijn ouders via het Rode Kruis aan elkaar konden sturen.
2. RAPWI brief over evacuatie vanuit Bandoeng.
3. Beschrijving transport Java Party 12 met de Maebashi Maru 2.

Literatuur
F.J. Suyderhoud - Bandoeng 1942-1945
Brouwer von Gonzenbach, P.G. (Japanse registratiekaart, verslag)
Dulm, J. van e.a. - Atlas Japanse Kampen, dl. I, p. 171 (2500 man)
Lijbaart, P.F. - Dagboek-
Nelson, David – The Story of Changi Singapore, 1974, pg 78, 210 (1705 krijgsgevangenen)
Oosterhuis, Jacob - Dagboek, eigen beheer, pg 87-89 (2000 man, ***Hawaii Maru***)
Stellingwerff, J. - Fat man in Nagasaki, 1980, pg 7 (***Hawaii Maru***)
Verstraaten, Ton - Ooggetuige, 2008, pg 118-120 (1000 man, ***Hawaii Maru***)
Witsen, E. van – Krijgsgevangenen in de Pacific-oorlog, 1971, pg 177

Websites
www.onzeplek.nl (Ronald Scholte, reisbeschrijving, klik op Fukuoka 14)

Namenlijst
Namenlijst Java Party 12 – Archief Nederlandse Rode Kruis (1700 kr)

Recept van de maand

Sop Tomat

Sop Tomat is de Indische variant van de bij ons zo bekende tomatensoep. Maar, natuurlijk dan lekker gekruid en een beetje pedis. Lekker vooraf bij de maaltijd, maar ook voor bij de lunch of gewoon tussendoor. Kijk ook eens in de Kids rubriek voor het recept van Sop Telor, heerlijke Indische eiersoep. Moet je beslist eens proberen.

Ingrediënten:
1 kg. tomaten, ontveld en in stukken gesneden. 4 sjalotten of 2 rode uien, gesnipperd. 3 tenen knoflook, zeer fijn gehakt of anders uit de knijper, 1 flinke rode lombok (voor minder pedis de zaadjes en zaadlijsten eruit halen) 1 tl. djintan, 1 tl. ketoembar, 1 tl. djahé, 3 kruidnagels of mespunt poeder, 2 groentebouillon tabletten, 1 el. ketjap manis, 1/4 blok santen, 1 el. olie, 1/2 l. water, snufje zout (niet teveel, de bouillonblokjes bevatten ook al zout), zwarte peper naar smaak, 4 el. fijngesneden verse koriander voor de garnering.

Bereiding:
Verhit de olie in een pan en roerbak de gesnipperde sjalotten en knoflook samen met de gehakte lombok, djintan en de ketoembar in ongeveer 3 minuten. Voeg de tomaten, kruidnagels, djahé en bouillon tabletten toe en breng de soep aan de kook. Laat hem dan op laag vuur nog een 20 minuten pruttelen met het deksel op de pan. Wrijf nu de soep boven een andere pan door een passeerzeef, draaizeef of gebruik anders een staafmixer of een keukenmachine. Zet de soep nu op een sudderplaatje (niet meer laten koken, wel goed heet houden) en roer de ketjap en santen erdoor heen topt de santen is opgelost. Breng verder op smaak met zout en peper. Dien op en garneer de porties met de fijngesneden koriander.
Selamat makan.

Wat vertellen de sterren in December 2016

Ram 22 mrt–20 apr

Het ene na het andere idee borrelt in jou op. Je hebt behoefte aan vernieuwing op alle fronten. Hoewel jij je liefdevol opstelt, is er ook iets in jou dat onbewust in strijd is met de mensen om je heen. Voor die vernieuwingen zul je immers ook wat heilige huisjes moeten afbreken. Dus strijd is noodzakelijk. Word je daar wat meer van bewust, zodat je weet wat je gaat aanrichten. Zorg tevens voor voldoende ontspanning. Zo kun je veranderingen pijnloos doorvoeren.

Stier 21 apr–21 mei

Jij bent deze maand wat minder kritisch, wat milder dan gewoonlijk en je zult leren dat met deze houding het leggen van contacten veel eenvoudiger is. Daardoor ga jij je lekkerder voelen, waardoor je ook weer eerder op anderen afstapt. Kortom een opwaartse spiraal die jou zeker veel kan opleveren op sociaal vlak. Door je milde stemming kun jij je ook bekwamen in het diplomatiek uiten van kritiek. Want kritiek zul jij met jouw hoge eisen altijd blijven houden.

Tweeling 22 mei–21 jun

Jij besteedt deze maand veel tijd aan je emotionele rust. Die emotionele rust wil jij meer uitbouwen, zodat je wat steviger in je schoenen komt te staan. Soms kun je hierdoor het gevoel krijgen dat jij je carrière een beetje verwaarloost, maar niets is minder waar. Je zult zien dat zodra jij inderdaad steviger in je schoenen staat, het op alle fronten in je leven weer bergopwaarts gaat. Dat zal het eerst merkbaar zijn in de werksfeer en pas later in de liefde.

Kreeft 22 jun–22 jul

Deze maand gaat het in de liefde niet allemaal over rozen. Je zult samen met je partner enige hobbels in de weg moeten nemen. Maar is de relatie goed en zijn jullie voor elkaar bestemd, dan zal jullie relatie alleen maar beter worden. Jullie groeien dan echt naar elkaar toe. Echter zijn er al wat scheurtjes in de relatie, dan bestaat de kans dat je relatie deze maand niet overleefd. Maar ook dan zul jij er wijzer uitkomen en uiteindelijk gelukkiger worden dan je in je huidige relatie bent.

Leeuw 23 jul–23 aug

De komende maand zul jij orde op zaken gaan stellen op emotioneel gebied. Je gaat dingen evalueren. Zit je nog steeds op de juiste weg? Zijn de doelen die je nastreeft nog steeds de doelen die je na wilt streven? Heel belangrijk ook wordt je thuisfront. Je gaat meer tijd en energie besteden aan je familie. Maar ook je eigen fysieke pleziertjes worden steeds belangrijker in de loop van de maand Zeker als je ongebonden bent kun jij je eens lekker laten verwennen deze maand.

Maagd 24 aug–23 sep

Deze maand ga jij helemaal voor je werk. Gelukkig maar want je kunt heel veel bereiken. Zelfs een loonsverhoging of een promotie is niet ondenkbaar. Alles is mogelijk deze maand. Ook in de liefde gaat de zon weer schijnen. Je hebt waarschijnlijk een zware periode achter de rug met veel onduidelijkheid en vragen. Deze maand komen de antwoorden en heb je het gevoel dat je weer weet wat je kunt doen.

Weegschaal 24 sep–23 okt

Alhoewel jij je de laatste tijd eigenlijk meer richt op je emoties, lijkt het alsof je juist daardoor grote sprongen maakt in je maatschappelijke positie. Je richt je energie naar binnen, de effecten zijn echter ook aan de buitenkant zeer goed merkbaar. De emotionele harmonie die jij de komende tijd ervaart, zorgt ervoor dat je goed in je vel zit. Blijf jezelf richten op de dingen die jij belangrijk vindt in het leven, dan komen de mensen en gebeurtenissen vanzelf.

Schorpioen 24 okt–22 nov

Jouw flamboyante houding is iets minder maar dan nog gaat er iets uitdagends en spannends van jou uit. Het accent zal nu niet zozeer liggen op jouw ondeugende kant maar meer op jouw spirituele kant. Je geniet nu van lange filosofische gesprekken of andere culturen. Je wilt dingen bijleren om zo je mentale leefwereld te vergroten. Aan de ene kant heb je de neiging om te fliereFluiten en aan de andere kant kun je verplicht zijn om dingen te doen waar je eigenlijk totaal geen zin in hebt.

Boogschutter 23 nov–22 dec

Jij hebt voor de komende maand je agenda waarschijnlijk al weer helemaal vol gepland. Nieuwe mensen ontmoeten, dat is waar jij warm voor loopt. Maar naast deze mentale uitdaging krijg jij deze maand te maken met je fysieke gesteldheid. Je lichaam kan dat tempo van je niet bijhouden en dat ga je merken. Als je niet tijdig je rust neemt om je nieuwe ervaringen te verwerken, kun je gemakkelijk ziek worden.

Steenbok 23 dec–20 jan

Jij geniet van de goede dingen in het leven en daar ga je nog wel even mee door. Pas op dat je het niet overdrijft, want later zul je daar gegarandeerd de prijs voor moeten betalen. Halverwege de maand zul je een verschuiving merken. Je trekt er iets minder vaak op uit en je concentreert je meer en meer op je innerlijke welzijn. Je bruist van de energie en je voelt je ook sterk op alle fronten. Je persoonlijkheid is sterk en je voelt je onafhankelijk.

Waterman 21 jan–19 feb

Jij begint deze maand waarschijnlijk op een heel rustige, huiselijke manier. Je relatie is wat voor jou op dit moment het allerbelangrijkste is. Het is veel meer een tijd voor harmonie en rust dan voor strijd en het doorbreken van oude patronen. Jij bent deze maand degene die zich aanpast en doet wat er van je verwacht wordt. Jij behaalt je successen deze maand via jouw sociale vaardigheden en je persoonlijk netwerk, in plaats van met hard werken.

Vissen 20 feb–21 mrt

Deze maand begint voor jou superromantisch. Je trekt liefde aan en je hoeft er echt helemaal niets voor te doen. Je partner of een andere vlam wringt zich in alle bochten om het jou naar je zin te maken. Echter later komt daar verandering in. Dan kan je relatie opeens toch getest worden. Je zult natuurlijk zelf ook het een en ander moeten terug doen. De kosmos schudt jou even wakker.

Bron: http://www.astro-share.nl/Maandhoroscoop.333.0.html.

Heeft u de Indische enquête al ingevuld? Het kost ca. 12 minuten van uw tijd, maar het betekent zo veel voor ons. Ga via onderstaande LINK naar de enquête
http://www.survio.com/survey/d/V2Q6P7Y9H2O8F2Q6L

Boekbespreking, *e*-Books, CD & DVD, Presentatie & Signeren

De vergeten krijgers – Griselda Molemans. Een vergeten bevolkingsgroep: de Belanda Hitam (zwarte Hollanders). Afrikaanse KNIL soldaten, afkomstig uit het gebied dat we nu de Goudkust noemen (Ghana, Burkina Faso, Mali, Benim en Niger) en hun Indo-Afrikaanse nazaten, die onvoorwaardelijk trouw waren aan 'Koningin, volk en vaderland'. De rode draad is het levensverhaal van de broers Jan, Jozef en Daniël Cordus, die als krijgsgevangenen

dwangarbeid verrichtten aan de Birma-Siam Spoorweg. Dit boek beschrijft het lot van deze drie broers en andere Indo-Afrikanen. Vanwege hun oranjegezindheid werden de Belanda Hitam na de onafhankelijkheid gedwongen om ook naar Nederland te vettrekken. Ook zij kregen de kille en bijna vijandige ontvangst en misschien nog wel erger dan de Indische Nederlanders. Toch zijn ook de Belanda Hitam vrijwel anoniem opgegaan in de Nederlandse samenleving. Uit onderzoek blijkt nu dat de Belanda Hitam, in tegenstelling tot de andere dwangarbeiders van Nederlandse of Nederlands-Indische afkomst, in 1954 geen zogenaamde 'Birma-Thailand uitkering' hebben ontvangen. Deze uitkering werd als smartengeld uitgekeerd nadat de Birma-Siam Spoorweg na de oorlog aan Thailand is verkocht. *Adviesprijs: € 16,95.*

De zuster van mijn moeder, afscheid van een generatie – Ineke Kievit-Broeze. Ineke Kievit erfde enkele weken na de dood van haar tante Dien een sanseveria en een grote verzameling brieven. Deze brieven boden een fascinerende ingang naar het verleden van haar familie; een verleden waarin een boerengezin centraal staat waarin

zes van de twaalf kinderen bij de geboorte of zeer jong zouden sterven. Dit boek neemt de lezer mee op de zoektocht van de schrijfster naar wat deze trieste gebeurtenissen voor het gezin betekend hebben. Het verhaal speelt zich af in een paar Hollandse dorpen, maar omdat tante Dien deel uitmaakte van het KNIL vrouwenkorps, vertrok het gezin naar Indië, later naar Nieuw Guinea en tenslotte naar Kenia, Ierland en Uganda. Een bijzondere en fascinerende familiekroniek. *Adviesprijs: € 24,95.*

Batavia – Peter Fitzsimons. Het waargebeurde verhaal van de ondergang van het VOC schip de Batavia in 1629. Op 29 oktober 1628 vertrekt de splinternieuwe Batavia voor haar maidentrip van Texel naar Nederlands-Indië. Groter en sneller dan haar voorgangers is ze beladen met veel kostbaarheden en toegerust voor een reis van vele maanden. De lading bestaat uit onder andere kisten met zilveren muntgeld en goud ter waarde van 260.000

gulden (toen), luxe gebruiksgoederen, zilverwerk voor keizer Janghir, handelswaar en een kistje met zeer kostbare juwelen. Al gauw ontstaat er onvrede onder de bemanning en als er op het punt staat om muiterij uit te breken, koopt het schip op een rif voor de kust van Australië en begint te zinken. De situatie is hopeloos en de opvarenden, waaronder ook vrouwen en kinderen, verlaten het schip en worden in kleine bootjes naar een klein nabijgelegen eiland gebracht, dat later de geschiedenis in zal gaan als het "Kerkhof van de Batavia". De muiters besluiten namelijk dat iedereen die hen in de weg staat zal worden

vermoord. Van de 341 opvarenden zullen er uiteindelijk 68 op Java aankomen. *Adviesprijs € 15,00.*

De schreeuw van de adelaar – Jan Tomasowa. Na de capitulatie van Japan ontvoert de Molukse student Dominggus Radja Da Costa Makakea Poeta met een groepje revolutionaire jongeren de verzetsleiders Sukarno en Hatta. Ze dwingen Sukarno de Republik Indonesia Merkada uit te roepen. Het Nederlandse gezag keert terug in Indië en begint een oorlog tegen de revolutionairen om de opstand de kop in te drukken. Dominggus, zijn broer Paulus en honderdduizenden Indonesiërs beginnen een gewapende strijd om het voortbestaan van de vrije

republiek te garanderen. Echter de oudste broer Martin dient bij het KNIL. Bij de onafhankelijkheidsstrijd komen de broers tegenover elkaar te staan. Dit boek is een boeiende roman over de strijd in Indonesië, maar ook over liefde en verraad en over ongebreidelde hartstocht. *Adviesprijs € 18,95.*

Het land van Oranje – Wahyuningrat, Adept Widiarsa en Annisa Rijadi. Het leven van vijf Indonesische studenten wordt beschreven als ze studeren in Nederland. De studenten werken hard maar hebben ook veel lol en maken aan het eind een rondreis door Europa. Wat ze daarbij meemaken staat allemaal beschreven in dit boek van maar liefst 500 pagina's. Vorig jaar is het boek in Indonesië verfilmd en

de film zal binnenkort ook te zien zijn in de Nederlandse bioscopen. Het boek stond in Indonesië zes jaar in de top 10 onder de titel "Negeri van Oranje". Lezers van NICC Magazine kunnen het boek portvrij bestellen bij Uitgeverij Conserve via info@conserve.nl. Hierdoor bespaart u € 3,65 aan portokosten en wordt het bij u thuisbezorgd. Een kaartje sturen naar Postbus 74, 1870 AB Schoorl mag ook. Vermeld bij uw bestelling 'NICC Magazine'. *De prijs is € 24,99.*

De betonnen droom – Daan Dekker. Siegfried Nassuth kent een vrije en gelukkige jeugd in Nederlands-Indië, tot in 1942 de Japanners binnenvallen. Op 19 jarige leeftijd wordt hij tewerk gesteld aan de Birma-Siam Spoorweg. Na de oorlog begint Siegfried, vervuld van mooie tropenherinneringen maar ook getraumatiseerd door de oorlogservaringen, in Delft aan de studie Bouwkunde. In Amsterdam wordt hij bouwmeester van het grootste bouwproject uit zijn tijd: de Bijlmermeer. Een ruim opgezette

wijk van honingraatflats met moderne woningen temidden van ongekend veel groen. Daan Dekker gaat op zoek naar het verhaal van de mysterieuze en eigenzinnige stedenbouwkunde die zijn droom hoopte te realiseren: een futuristische wijk waar de ultieme vrijheid beleefd zou worden in combinatie met woongenot. Hoe anders zou het lopen. Een ontwerp vol grote idealen dat al heel snel zou worden ingehaald door de weerbarstige keiharde realiteit. *Adviesprijs € 19,99.*

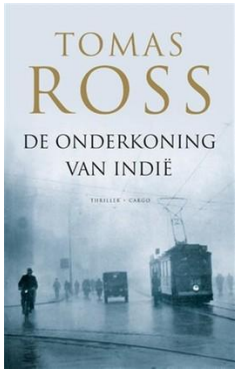
Een geschiedenis van Zuidoost Azië – Henk Schutte Nordholt. Zuidoost Azië, met elf grote en kleine staten is een regio met grote diversiteit, een veelheid aan religies, talen, culturen en geografische en ecologische verschillen. In dit boek gaat de schrijver desondanks op zoek naar factoren die deze regio verbinden.

Vroege invloeden uit India droegen bij aan de ontwikkeling van de eerste koninkrijken en de bouw van enorme religieuze monumenten als de Borobudur en Anchor Wat. Koloniale overheersingen door Britten, Fransen, Portugezen, Nederlanders en Amerikanen vormen de gedeelde ervaring, evenals de Japanse bezetting tijdens de Tweede Wereldoorlog. De opkomst van autoritaire regiems en neoliberale economische invloeden completeren de gedeelde geschiedenis van de landen in het gebied. Thema is de trage vorming van staten, uitmondend in de huidige

zelfstandige landen. De interactie tussen mondiale ontwikkelingen en lokale dynamiek vormde de motor van de geschiedenis in Zuidoost Azië. *Adviesprijs € 29,95.*

De Onderkoning van Indië – Tomas Ross. Voorjaar 1947. In Nederland en Batavia worden in het diepste geheim plannen ontwikkeld om Nederlands-Indië te behouden. De roep om militair ingrijpen wordt steeds luider. Vanuit Batavia arriveert de columnist Henry Weber per schip in Amsterdam, met een fortuin aan gestolen juwelen. Zijn missie: de plannen van het Kabinet achterhalen en doorspelen naar de

Indonesische vrijheidsstrijders. Samen met de Indische danseres Asmara weer hij in een beruchte nachtclub een vertrouweling van Prins Bernhard te chanteren. In Scheveningen krijgt Arnie Springer na een optreden bezoek van een oude bekende, die hem een mysterieuze opname laat horen. Al snel raakt Springer verstrikt in een schimmenspel van politieke en militaire belangen en is zijn half-Indische afkomst een gevaar voor zijn eigen leven. *Verschijnt ca. 9 januari, Adviesprijs € 19,99.*

De in deze rubriek besproken boeken, CD's en DVD's zijn verkrijgbaar bij de Internet Boekhandel Van Stockum in Den Haag of bij de erkende boekwinkel, tenzij anders vermeld

VAN STOCKUM
INTERNET BOEKHANDEL

www.vanstockum.nl

CREAPRO
VERTALINGEN
Den Haag

Vertalingen vanuit en in alle moderne talen
Speciaal: technisch, medisch, juridisch en creatief
Schrijven van uw memoires, brochures en andere teksten

SINDS 1989 VERTALERS & GHOSTWRITERS
DIE U ZORGEN UIT HANDEN NEMEN

Tel: 070-362 05 89 - 06-83205997
W: www.creapro.myplaces.nl *@:* creapro@worldonline.nl

VERTAALWERK & GHOSTWRITING

(advertentie)

Kort bericht

Indische buurten

In onze samenleving zijn veel sporen te vinden van ons koloniaal verleden. Denk aan taal, kruiden, eten, muziek, gewoontes mode en tradities. Zo ook straatnamen in zogenaamde Indische buurten. In ons land zijn er maar liefst in 54 gemeenten Indische buurten. De website 'Onze Indische Buurten' wil hiervan een inventarisatie maken en is in samenwerking en onder de vlag van Stichting GEO (Geografie, Erfgoed en Onderwijs) in een projectteam actief om deze buurten 'tot leven te laten komen' door middel van een totaal programma, met onder andere een website, facebookpagina, community-art-project, educatieve producten, een toolkit voor het onderwijs, een boek en een

Onze Indische Buurten

overzichtstentoonstelling waaraan een symposium is gekoppeld. Bovendien hoort hier een korte enquête bij, waarin uw mening gevraagd wordt omtrent de haalbaarheid en de behoefte van een dergelijk omvangrijk project. Het invullen hiervan is in slechts 1 minuut gebeurd. Onder de deelnemers wordt een exemplaar van het boek "Onze Indische Buurten" verloot. Begin 2017 worden de resultaten van deze enquête op de website bekend gemaakt. Wilt u meer weten over Indische buurten? Kijkt u dan eens op de website: www.indischebuurten.nl. Wilt u de enquête invullen? Gaat u dan naar: https://goo.gl/forms/lu5zltkBsspt/7BTB3

Harry Potter: The Exhibition

Harry Potter fans krijgen eindelijk de kans om de vermaarde tovenaarswereld van Harry Potter binnen te stappen. Sinds de wereldpremière in Chicago, heeft deze unieke tentoonstelling al meer dan 4 miljoen bezoekers mogen verwelkomen in diverse steden in de Verenigde Staten, Canada, Australië, Japan, China, Frankrijk en België. En dus straks ook in Nederland. Vanaf februari is de tentoonstelling te zien naast CineMec in Utrecht Leidsche Rijn.

Harry Potter The Exhibition is een ervaringsgerichte expo over ruim 1400 m2, waar bezoekers zodra ze binnenkomen worden overrompeld door de magische wereld van Harry Potter. Je loopt langs en door sensationele decors, gebaseerd op de filmsets, en je bent getuige van het bijna grenzeloze vakmanschap dat schuilt achter de vele duizenden rekwisieten, kostuums en de magische en mystieke wezens die in de films voorkomen.

Na een gepaste verwelkoming worden de bezoekers, wordt een aantal 'uitverkorenen' zelfs door de 'magische sorteerhoed' in hun speciale 'Zweinstein-afdeling' geplaatst, waarna de unieke reis langs de verschillende favoriete scènes uit de Harry Potter films kan beginnen.
De tentoonstelling bevat diverse

populaire filmlocaties, zoals de leerlingenkamer en de slaapzaal van de Griffoendor toren, klaslokalen zoals 'Toverdranken en Kruidenkunde' en het 'Verboden Bos'. Naast de prachtige decors van de populairste locaties en displays, zijn er ook allerlei interactieve elementen. Zo kunnen bezoekers in de 'Zwerkbal-zone' een 'slurk' gooien. In het klaslokaal voor Kruidenkunde kan de aspirant tovenaar zijn eigen Mandragora trekken en in Hagrids hut plaatsnemen in de gigantische stoel van deze vriendelijke reus. Kortom, deze unieke tentoonstelling kan en mag je niet missen. Een 'must see' voor jong en oud.

Deze Harry Potter tentoonstelling wordt gehouden in een groot gebouw naast de CineMec op het Berlijnplein in Utrecht Leidsche Veen. Te zien vanaf 11 februari tot en met 30 juni 2017. De openingstijden zijn: maandag t/m donderdag 10.00 tot 17.00 uur (laatste tijdslot 16.00-16.30 uur); vrijdag en zondag 10.00 tot 18.00 uur (laatste tijdslot 17.00-17.30 uur) en op de zaterdag van 10.00 tot 20.00 uur (laatste tijdslot 19.00-19.30 uur).

Tijdens de openingsweken (11 februari tot en met 5 maart) zijn er ruimere openingstijden: maandag t/m vrijdag 10.00 tot 20.00 uur (laatste tijdslot 19.00-19.30 uur) en op zaterdag en zondag van 09.00 tot 22.00 uur (laatste tijd-slot 21.00-21.30 uur).

Een tijdslot is een moment dat je binnenkomt op een tijdstip dat jou het beste uitkomt. Eenmaal binnen kun je op je gemak alles bekijken en zo lang blijven als je wilt. Gemiddeld ben je toch zeker wel een anderhalf uur kwijt om alles te bekijken. Het is de bedoeling dat je het door jou

gekozen tijdslot even regelt via de website.
Verder moet je even weten dat er in de foyer van CineMec ruim voldoende consumpties verkrijgbaar zijn en daarom is het niet toegestaan om eigen eten of drinken mee te nemen. Tenslotte is er ook een ontzettend leuke gadget winkel, waar je allerlei bijzondere Harry Potter spulletjes kunt kopen.

Reserveer NU alvast tickets, want het zal wel druk worden.

Kijk verder op de website voor alle verdere informatie over toegangsprijzen, groepskorting, schoolkortingen, bijzondere collector tickets als aandenken, enz.
http://harrypotterexpo.nl/

Korte berichten

Gezocht: Jong talent

In de rubriek ***"Just4Kids"*** hebben we eerder al aandacht besteed aan jong talent. Zo plaatsten we een artikeltje over twee meisjes die Indonesische dansen leerden en verder ook een stukje over een drumtalentje Heb jij nou ook zo'n talent? Kan je goed gitaarspelen

en treed je ook op? Of ben je een tenniskampioen in de dop, een goed biljarter of kan je heel goed dansen of zingen? Misschien ben je wel een hele goeie chef-kok, of ben je een kunstschilder of een fotograaf in de dop. Misschien ook wel een..... Kortom, alle jonge supertalenten van ca. 6 tot ca. 16 jaar oud willen we voor het voetlicht zetten. En wij willen dat aan iedereen vertellen. Als je zelf niet zo heel goed kan schrijven, vraag dan of jouw ouders een stukje willen insturen met een fotootje erbij. Of je stuurt jouw verhaal gewoon in je eigen woorden naar de redactie, dan maken wij er samen met jou een echt leuk artikel van. **Stuur je reacties dan naar: info@indisch-centrum-denhaag.nl DOEN HOOR....!!!**

Boeken, e-books/cd-dvd

Volgende maand hebben we weer een boekenlijstje voor jullie. Wil je toch weten wat er aan nieuwe boeken bijgekomen is? Kijk dan even op de website van Paagman.

Kinderboekwinkel

VILLA PAAGMAN

www.paagman.nl

Agenda

Cool Event IJsglijbaan

Evenals vorig jaar is op het strand in Scheveningen een grote IJsglijbaan geopend. Als startpunt

is de Pier gekozen, en met name het bovendek ervan. Tot en met 8 januari kan iedereen genieten van een snelle glijtocht op opblaasbanden over een 30 meter lang traject. Zorg dat je erbij bent.

Verzetsmuseum Junior

Tijdens de Kerstvakantie is het Verzetsmuseum Junior elke dag geopend, behalve 1e Kerstdag en Nieuwjaarsdag. Er zijn allerlei extra gratis activiteiten voor kids vanaf 8 jaar.
Speurboekje 'Eten in Oorlogstijd'.
Met vragen van 5 bekende chefkoks kun je lekker speuren in onze tentoonstelling over eten tijdens de oorlogsjaren. Wat was er te eten en wat niet? Wat werd er gedaan om iedereen voldoende te eten te geven? Wanneer waren de voedseldroppings?

Ontdek het in de tentoonstelling.

Woensdag 28 december.

Meet & Greet met Jan uit net Verzetsmuseum Junior. Een ontmoeting met 'Jan', een van de vier hoofdpersonen in het museum. Toen Jan kind was, was het heel anders dan nu. Het was oorlog en Jan zijn ouders zaten in het verzet. Bij Jan thuis verstopten ze een Engelse piloot in de kerk. Waarom moest Jan opeens onderduiken? Je kunt Jan alles vragen wat je wilt weten.

VERZETSMUSEUM
THE DUTCH RESISTANCE MUSEUM
Junior

Vrijdag 30 december en woensdag 4 januari.

HET KOFFERTJE. Van 13.00 tot 15.00 uur kan jij je bezighouden het een heel speciaal koffertje. Daar zitten allemaal oude spulletjes in uit de Tweede Wereldoorlog. Niet achter dik glas, maar echt in het koffertje en je mag de pulletjes ook aanraken. Natuurlijk horen er ook allerlei verhalen bij en die worden verteld door de docenten van het museum. Kom gewoon langs. Je bent altijd van harte welkom. En krijg je tussendoor trek of wil je wat drinken? In het museumrestaurant kan je altijd terecht voor een glaasje prik en de lekkerste broodjes.

Het Verzetsmuseum Junior is in de Plantage Kerklaan 61, 1018 CX Amsterdam.

Het Verzetsmuseum Junior is geopend op maandag van 11.00 tot 17.00 uur (met ingang van 2 januari vanaf 10.00 uur); op dinsdag van 10.00 tot 17.00 uur en op zondagen en feestdagen van 11.00 tot 17.00 uur. De toegangskaartjes kosten voor volwassenen € 10,00, Kids t/m 6 jaar GRATIS, Kids van 7 t/m 15 jaar € 5,00. Een familieticket kost € 22,50. Kijk voor meer info op: info@verzetsmuseum.org.

Recept — Sop Telor

Hèèèh, soep van ei....? Kan dat...? Ja, dat kan en dat is nog heel erg lekker ook. Probeer maar eens het volgende recept.

Ingrediënten:

2 of 3 rode uien of 4 tot 6 sjalotten, 3 blokjes runderbouillon of groentebouillon, 200 gr. taugé, 1 rode lombok (evt. zonder zaad en zaadlijsten), 2 tot 2 el. fijngesneden bladselderij, 1 flinke lente ui of een heel dun preitje (in dunne ringetjes), 1 el. ketjap manis, 4 eieren, 1 teen knoflook uit de knijper, zakje gedroogde gebakken uitjes, 1,5 l. water, peper en zout naar smaak, scheutje olie.

Bereiding: Snipper de uien heel fijn en fruit ze goudbruin in wat olie (niet teveel tegelijk in de pan, anders gaan ze door het vrijkomende vocht niet bakken, maar koken). Breng water met de bouillonblokjes aan de kook. Voeg de ringetjes lombok en lente-ui toe, samen met de ketjap, knoflook, selderij, taugé en de gebakken uitjes. Kluts nu de eieren in een kom en doe er wat zout en peper bij. Voeg nu heel voorzichtig met een klein straaltje de geklutste eieren toe aan de kokende soep en roer bij voorkeur met een grove garde door de soep. Laat de soep niet te lang pruttelen zodat de lente-uitjes en de taugé lekker knapperig blijven. Dien op en doe op de soep in de kom een eetlepeltje gedroogde gebakken uitjes uit het zakje.

Selamat makan.

Links4Kids

Heel veel leuke *LINKS* voor kinderen, maar niet alleen voor kinderen:

Doorlinkwebsite naar tal van Indische en Indisch gerelateerde websites, blogs, personen en onderwerpen.

https://linkenindisch4ever.wordpress.com/

Website over online **geschiedenis** van, voor en met Indische Nederlanders.
http://www.indischhistorisch.nl

Informatie over **schoolles-pakketten** over het voormalige Nederlands-Indië.
www.gastdocenten.com

Indisch Herinneringscentrum Bronbeek
www.indischherinneringscentrum.nl

Informatie over de **Nationale Indië-Herdenking** op 15 augustus. www.indieherdenking.nl

Een **Indische start-pagina voor de jeugd:** http://suara-baru-kecil.jouwpagina.nl

De **Jeugdwebsite** van de Nederlandse Oorlogsgraven-stichting (Ned.-Indië). http://www.eenlevenverloren.nl/index.php?go=home.personen@paginr=1

Taman Indonesia, Het leukste kleine Indonesische dierenpark in Nederland. http://www.taman-indonesia.nl

Villa Zebra, landelijke jeugd-organisatie http://www.villazebra.nl

Een informatieve website met heel veel **Theatervoorstellingen**, overal in Nederland en voor iedere leeftijd. http://www.kindertheater.nl/

Kunstbende, Een landelijke organisatie met afdelingen in alle provincies voor iedereen van 13 tot en met 18 jaar. http://www.kunstbende.nl

Jeugd Startpagina "Open Start" http://jeugd.openstart.nl

Koorenhuis - Den Haag, cursussen en workshops voor muziek, dans, kunst en theater. http://www.koorenhuis.nl

Weblog "Indische Jeugd-letteren" Blog van Marjorie van Putten:

http://indischejeugdletteren.wordpress.com/over-mij/

Young Adult Books, website met boekrecensies en webshop over boeken voor middelbare scholieren. http://www.youngadultbooks.nl/

Jeugdbieb, leuke en informatieve website. http://www.jeugdbieb.nl

Cultuur, Jeugd, Sport en Media in Vlaanderen, website met van alles. http://www.cjsm.vlaanderen.be

Kinderboekenpraatjes. Veel boeken uitzoeken voor elke leeftijdgroep. http://www.kinderboekenpraatjes.nl

Website **Indische Jeugdboeken,** compleet met een bestellink. http://www.antiquariaat-anna.nl/boekek/kameleonboeken

Korte berichten

Collectie van Museum Nusantara online

Sinds het sluiten van Museum Nusantara in Delft op 6 januari 2013 is er lang nagedacht over de mogelijkheid om de omvangrijke Indische/Indonesische collectie bij elkaar te houden. Helaas tevergeefs. Een deel van de collectie wordt teruggegeven aan

Indonesië. Het eerste artefact hiervan is door Premier Mark Rutte persoonlijk overhandigd aan President Joko Widodo, tijdens het bezoek van Rutte aan Indonesië (zie pagina 14). Een aantal items gaan naar andere musea in Nederland en de rest gaat waarschijnlijk voorlopig in depot. Toch wordt de gehele collectie zoals die tot en met 2012 bestond, wel online gezet. Men is momenteel druk bezig om de laatste hand te leggen, alles te digitaliseren. Vanaf volgend jaar zal de collectie te bewonderen zijn op de website: MuseumActueel.nl De vereniging Verre Culturen Delft (voorheen "Etnografische Vereniging Delft") organiseert voor haar leden en andere geïnteresseerden 8 à 10 lezingen per jaar met dia's of film, of andere activiteiten over verre culturen toen en nu. Belangstellenden kunnen tevens gratis deelnemen aan de activiteiten die door de werkgroep voor het virtueel levend houden van de collectie van Museum Nusantara. Kijk op: http://www.verreculturendelft.nl/

Shinzo Abe bij Pearl Harbor herdenking

De Japanse Premier Shinzo Abe zal eind december aanwezig zijn bij de herdenking van 75 jaar van de aanval op de Amerikaanse marinebasis Pearl Harbor. Op 26 en 27 december zal hij tevens een

ontmoeting hebben met de Amerikaanse President Barack Obama. Samen zullen ze de plechtigheden bijwonen en de slachtoffers van de aanval herdenken. In mei dit jaar was

Obama de eerste Amerikaanse President die Hiroshima bezocht, de stad die op 6 augustus 1945 door een Amerikaanse atoombom werd verwoest.

Opnieuw petitie voor Indische Kwestie

Voor de nog in leven zijnde oud-KNIL militairen en ambtenaren is de backpay weliswaar geregeld en is er voor hen een bedrag van 25.000 euro belastingvrij in het verschiet. Er is nu echter een werkgroep opgestaan die hier geen genoegen mee neemt en verder wil gaan, ook voor de nabestaanden van reeds eerder overleden mensen uit het voormalige Nederlands-Indië. Deze werkgroep is opnieuw een petitie

gestart om zoveel mogelijk handtekeningen te verzamelen teneinde dit voor elkaar te krijgen. Hun doelgroep is de weduwen en kinderen van de tweede generatie. Om hun streven kracht bij te zetten en tevens meer informatie te verschaffen is een facebook-pagina gelanceerd, waar de geïnteresseerden met elkaar kunnen communiceren.
De PETITIE is te vinden via : https://indischekwestie.petities.nl.
De FACEBOOKPAGINA is te vinden op: https://www.facebook.com/indischekwestie/?fref=ts.

Column Schuldgevoel ten opzichte van mijn dorpsgenoten

Door: Bari Muchtar

De dorpen op Midden-Java die door Stichting Tileng geholpen worden, doen me denken aan de dorpen waar mijn ouders geboren zijn in Zuid-Sumatra. Dat zijn Bayau en Landur die eerst onder het regentschap Lahat vielen, maar nu onder Empat Lawang. De twee dorpen behoren na de herindeling van de regentschappen nog steeds tot de provincie Zuid-Sumatra.

Bayau is het dorp waar mijn moeder vandaan komt en Landur is het dorp van mijn vader. Hoewel ik nooit in Bayau heb gewoond toch blijf ik half-Bayauer. Bij ons geldt de traditie dat je een persoon blijft van waar je oorspronkelijk vandaan komt. Als antwoord op de vraag "waar kom je vandaan" zeg ik in het Indonesisch: Saya orang Landur. Ik ben een persoon uit Landur, mijn vaders dorp waar ik als kind wel heb gewoond. Al met al ben ik "anak desa", een dorpskind.

De bewoners van de twee dorpen beschouwen me nog steeds als "orang kampung kita", een mens uit ons dorp. Het zit dieper dan wat je in het Nederlands zegt: "Hij heeft in ons dorp gewoond " of "hij is in ons dorp geboren". De laatste zin is voor mij helemaal niet van toepassing. Want ik ben

geboren in een ander dorp, waar mijn vader als godsdienstleraar heeft gewerkt. Dit dorp is Ngulak in de regentschap (kabupaten) Banyuasin, een klein stadje dichtbij Palembang, de hoofdstad van de provincie Sumatra Selatan (of Zuid-Sumatra). Toch behoor ik niet tot dit dorp.

De bewoners van de twee dorpen hebben geld ingezameld toen ik naar het buitenland wilde vertrekken. Dit terwijl ze het niet zo breed hadden, wat nu nog het geval is. Ze zijn trots op me en sommige beschouwen me als voorbeeld van "een succesvol dorpsgenoot of streekgenoot". Na bijna 40 jaar zeggen ze nog steeds: *Dia orang kampung kita* (hij is iemand van ons dorp).

Omdat ik bij hen hoor en zij bij mij, voel ik me verplicht om hen te helpen. Mijn broers en zus, mijn neven en nichten hebben veel guldens en euro's ontvangen. Nu stuur ik nog veel geld aan mijn nicht die hopelijk dit jaar afstudeert. Dan hoef ik hopelijk niemand meer van de familie financieel te steunen. Ik kan dan genieten van mijn geld.

Niets is minder waar. Ik houd mijn neef, de directeur van een madrassa (Islamitische school) in mijn dorp Landur, nog steeds aan het lijntje. Ik heb de voor hen grote hulp van ongeveer 3.000 euro's nog niet kunnen sturen. Soms denk ik dat ik het niet aan kan. Dan voel me schuldig. Ik wou dat ik zo'n stichting zoals Tileng had, droom ik vaak.

Anders dan bij zovele andere stichtingen, komt de hulp van Stichting Tileng bijna honderd procent terecht bij de hulpbehoevenden. Met de onvermoeibare Ton Lange breidt de stichting haar activiteiten uit en stroomt er regelmatig geld naar de dorpen op Java.

Daarmee worden er schoollokalen bijgebouwd en worden docenten betaald. Ook worden er studiebeurzen gegeven.

In Indonesië heeft de stichting een enthousiaste manager in de persoon van Santos. Aan de hand van de te vertalen email teksten zonder puntjes, hoofdletters en alinea's heb ik de indruk – het is niet beledigend bedoeld – dat hij niet veel onderwijs heeft genoten. Maar hij is wel iemand met lef, creativiteit en mentaliteit van hard werken. Dat weet ik aan de hand van de verhalen die ik over hem heb gehoord. Was er maar iemand uit mijn dorpen zoals hij, denk ik wel eens.

Daarom ben ik blij dat ik een kleine bijdrage kan leveren als vrijwillige vertaler bij de stichting. Hopelijk vermindert dit een beetje mijn 'schuldgevoel' ten opzichte van mijn dorpsgenoten.

Stichting Tileng Weekendverhalen

Toegewenst door de redactie en adverteerders van NICC Magazine

De Indische Agenda

LET OP! Sluitingsdatum kopij op 8 januari 2017

T/m 31 december 2016: Portret-ten expositie "Over zee". Een tentoonstelling van het Indisch Herinneringscentrum met portretten van Indische en Molukse mannen en vrouwen, die destijds als kind of jong volwassene tussen 1946 en 1967 Indonesië verlieten om over Zee naar Nederland te vertrekken. De fotograaf Corné Sparidaens maakte de foto's en Machteld de Vries tekende de overgebleven herinneringen op. Hun verhalen schetsen niet alleen een beeld van het leven aan boord, maar ook van het vertrek uit Indonesië en de aankomst in Nederland. Het begrip "repatriëring" betekende

niet zozeer een terugkeer naar het vaderland, maar een reis naar een onbekend, nog te creëren 'thuis'. De locatie: **Museum Bronbeek,** Velperweg 147, 6824 MB Arnhem. Geopend: di. t/m zo. 10.00-17.00 uur. Info over de tentoonstelling: www.indischherinneringscentrum.nl.

T/m 29 januari 2017: Bronzen uit Indonesië. Meer dan 200 bronzen beeldjes die normaal in het depot verblijven worden tentoongesteld. Ze zijn gemaakt tussen de 8e en 15e eeuw. De meeste zijn op Java gevonden maar komen daar oorspronkelijk niet vandaan. Vanaf de vijfde eeuw had de Indiase cultuur een grote aantrekkingskracht op delen van Indonesië. Lokale vorsten gingen het Sanskriet, de Indiase elitetaal, gebruiken en stichtten Hindoeïstische en Boeddhistische koninkrijken. Op Java ontstond tussen de zevende en vijftiende eeuw een bloeiende cultuur die grootse monumenten naliet, zoals

de Boeddhistische Borobudur en de Hindoetempel van Prambanan. Hoe en waarom dit proces van cultuuruitwisseling met India op gang kwam, is nog niet helemaal duidelijk. Sommige beeldjes lijken erg op Indiase beeldjes en komen waarschijnlijk uit India. Technisch onderzoek naar het metaal van de bronzen zou helpen om het plaatje van de contacten tussen Indonesië en de buitenwereld completer te krijgen. De locatie: **Museum voor Volkenkunde**, Steenstraat 1, 2312 BS Leiden. Openingstijden: dinsdag t/m zon-dag van 10.00 tot 17.00 uur. Adres en openingstijden, zie volgend bericht Informatie: www.volkenkunde.nl.

T/m 29 januari 2017: De Boeddha. De Boeddha is een van de meest inspirerende figuren uit de wereldgeschiedenis. Wat maakt het levensverhaal van deze spirituele leider zo enorm intrigerend? Waarom zijn de Boeddhabeelden uit diverse landen zo verschillend van elkaar? Wat zoeken mensen in het boeddhisme? Deze en vele andere vragen staan centraal in de grote tentoonstelling DE BOEDDHA. Het is de eerste keer dat er zoveel Boeddhabeelden tegelijk uit de eigen vaste museum-collectie gepresenteerd worden.

De getoonde voorwerpen vertellen het mooie levensverhaal van de Boeddha. Deze tentoonstelling is te bezoeken in het **Museum voor Volkenkunde**, Steenstraat 1, 2312 BS Leiden. Openingstijden: dagelijks 10.00 tot 17.00 uur (maandags gesloten, uitgezonderd vakanties). Toegang: volwassene: € 14,00. 4-18 jr: € 6,00; CJP: 1 euro korting. Vriendenpas + Museum jaarkaart: gratis. Nadere info: Tel: 088-0042800, of anders via e-mail: info@volkenkunde.nl. Kijk ook eens op de website: https://volkenkunde.nl/nl/de-boeddha.

T/m 12 maart 2017: Van KNIL militair tot meester-architect. Een tentoonstelling die een beeld geeft van het leven en werk van Charles (1882-1949) en Richard (1886-1842) Schoemaker. Beide broers beginnen hun carrière aan de KMA (Koninklijke Militaire Academie) in Breda. Beide broers

Villa Isola in Bandoeng met een deel van de tuin, een van de bekendste ontwerpen van Charles Schoemaker.

studeren af bij de Genie van het KNIL en ze voelen zich sterk aangetrokken tot Nederlands-Indië. Na een korte militaire carrière gaan ze de architectuur in en beiden specialiseren zich in het koloniale oftewel het Nederlands-Indische bouwen. Ze studeren verder aan de Technische Hogeschool in Bandoeng en aan de Technische Universiteit in Delft. Richard bouwt onder andere het prestigieuze Paleis van den Legercommandant, dat in 1918 werd geopend en daarna diverse gebouwen in Nederland en op Curaçao. Charles bouwde vooral voor particulieren, kerken en bedrijven in Nederlands-Indië. Als geen ander geeft hij het stadsbeeld van Bandoeng vorm. Hun verdere levensloop verschilt sterk. Charles leeft als excentrieke kunstenaar en is bevriend met zijn vroegere student Soekarno. Zijn broer Richard is in Delft in verzet gekomen tegen de Duitse bezetter en wordt in 1942 in het concentratiekamp Sachsenhausen gefusilleerd. Locatie: **Museum Bronbeek,** Velperweg 147, 6824 MB Arnhem. Geopend: di. t/m zo. 10.00-17.00 uur. Nadere info: www.bronbeek.nl.

18 januari 2017: Lezing: 'Geweld tijdens dekolonisatie van Nederlands-Indië'. Eerste van een serie van vijf lezingen met als thema: "Helden en schurken". Tot en met mei is er elke maand een lezing met elk een eigen onderwerp. Deze eerste gaat over hoe structureel het geweld was van Nederlandse militairen tijdens de koloniale oorlog in de Oost. Journalist Ad van Liempt gaat in gesprek met Gert van Oostindie van het KITLV en de Zwitserse historicus Remy Limpach, die op dit onderwerp promoveerde en wiens boek: "De brandende kampongs van Generaal Spoor" de directe aanzet is tot het uiteindelijk toegeven aan een groot wetenschappelijk onderzoek naar het geweld in Nederlands-Indië tuisen 1945 en

1949. Locatie: **Verzetsmuseum Amsterdam,** Plantage Kerklaan 61, 1018 CX Amsterdam, Tel: 020-6202535. Tijden: 15.30 tot 17.00 uur (inloop vanaf 15.00

uur). Toegang: € 12,50. Passe partout voor alle vijf de lezingen: € 55,00. Houders van Museum jaarkaart, Vrienden van het Verzetsmuseum en het NIOD, lezers van het Historisch Nieuwsblad (op vertoon actiepagina) betalen resp. € 10,00 en € 45,00. Meer info op: https://www.verzetsmuseum.org/ Bestel uw tickets gemakkelijk online: https://www.verzetsmuseum.org/museum/nl/bezoekersinfo/openingstijden_en_tarieven/koop-tickets-activiteiten.

Help NICC Magazine aan
nieuwe abonnees
Verras uw familielid, vriend, kennis of collega met een
GRATIS ABONNEMENT
info@indisch-centrum-denhaag.nl

Expositie Archieven VOC

Het Nationale Archief in Den Haag gaat vanaf eind februari een groot deel van de archieven van de VOC (Verenigde Oost-Indische Compagnie) tentoonstellen. Het is voor het eerst dat het archief kaarten, brieven, tekeningen en scheepsjournalen van de roemruchte Handelsonderneming op deze schaal exposeert. Aanleiding is de digitalisering van het archief.

Jan Pieterszoon Coen

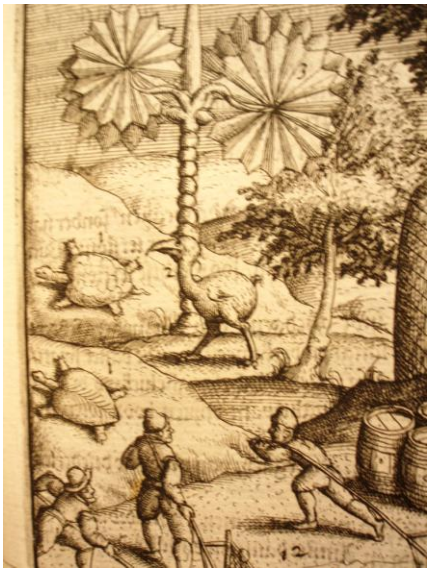
Het VOC archief is verspreid over de gehele wereld. Maar in Nederland is met 1,2 kilometer VOC-archief al zo enorm veel, dat de expositie alleen daaruit al royaal kan worden samengesteld. "Ons VOC-archief is uniek. Op geen enkele andere plek op de wereld is een vergelijkbare schat aan informatie over Azië in de 17e en 18e eeuw te vinden. Voor sommige Aziatische samenlevingen zijn ze zelfs de enige bron van informatie", zegt het archief.

Jan Pieterszoon Coen

Aan de tentoonstelling werken schrijvers als Nelleke Noordervliet, Ramsey Nasr en Joris Luyendijk mee. Zij gaan zich verplaatsen in onder anderen een gouverneur-generaal, een groot-aandeelhouder, een dominee en een matroos, waarbij zij meteen een link leggen naar hety heden, zo belooft het archief. "Zo kruipt Ramsey Nasr onder andere in de huid va Jan Pieterszoon Coen; uit zijn verhaal blijkt dat je op verschillende manieren kunt kijken naar zijn heldendaden", aldus een woordvoerster.

Onder de stukken die zullen worden geëxposeerd, zijn onder meer het beroemde journaal van Bontekoe, bijgehouden tijdens reizen van Batavia naar de kusten

Tekening van een Dodo (1601)

van China en van Batavia naar Texel. Verder het scheepsjournaal van 'De Gelderland', die naar de Molukken voer. Dit journaal bevat een tekening van een dodo, de vroegst bekende Nederlandse afbeelding van dit inmiddels uitgestorven dier.

Reparatie, onderdelen, accessoires en batterijen voor al uw elektronische apparatuur. http://www.mobipc.nl/onderdelen

Pasar Kalender 2016

(update: 1 december 2016)

Januari
28, 29, 30: Breda http://www.winkelcentrumhogevucht.nl

Februari
5, 6: Barneveld http://www.tjampoer.nl
20 t/m 28: Amsterdam RAI http://www.wnproductions.nl

Maart
5, 6: Rijswijk (ZH) www.pasarmalamrijswijk.nl
11, 12: Uden http://www.mercadouden.nl
26, 27, 28: Ahoy Rotterdam http://www.wnproductions.nl
27, 28, 29: Arnhem www.stellarevents.nl

April
2, 3: Oss www.stichtingstellar.nl
3: Sluiskil www.pasha.nu
8 t/m 10: Zwolle http://www.wnproductions.nl
22, 23, 24: Nieuwegein www.stichtingstellar.nl
30: Zutphen www.pasaroostwest.nl

Mei
1: Amstelveen www.stichtingstellar.nl
1: Zutphen www.pasaroostwest.nl
2, 3 Kallenkote (Steenwijk) www.taman-indonesia.nl
6, 7, 8: Geleen http://www.pasarmalamasia.nl
7, 8: Veenendaal www.m-box.nl
14, 15, 16: Den Helder www.stichtingstellar.nl
28, 29: Landgoed Nienoord (Leek) www.stichtingstellar.nl
28 t/m 31: Malieveld Den Haag www.tongtongfair.nl

Juni
1 t/m 5: Malieveld, Den Haag www.tongtongfair.nl
13, 14: Kallenkote (Steenwijk) www.taman-indonesia.nl
19, 20, 21: Emmen www.flamproductions.nl
24, 25, 26: Arnhem www.stichtingstellar.nl
25: Blaricum www.hetvitusblaricum.nl

Juli
1, 2, 3: Eindhoven www.stichtingstellar.nl
10: Breda www.raffyzorg.nl
9, 10: Kallenkote (Steenwijk) www.taman-indonesia.nl
16: Wierden www.molukkers-wierden.nl
23, 24: Vaassen www.pasaroostwest.nl
23: Den Bosch www.dehelftheuvel.nl
27, t/m 31: Steenwijk http://www.wnproductions.nl
30, 31: Middelburg www.stichtingstellar.nl
29, 30, 31: Zoetermeer www.m-box.nl

Augustus
6, 7: Dieren www.pasaroostwest.nl
13: Bronbeek, Arnhem www.kumpulan.nl
14 t/m 17: Dordrecht http://www.wnproductions.nl
14: Kallenkote (Steenwijk) www.taman-indonesia.nl
19, 20, 21: Tilburg www.stichtingstellar.nl
20: Ede www.tokoneba.nl
26, 27, 28: Tegelen http://www.wnproductions.nl

September
2, 3, 4: Assen www.flamproductions.nl
10, 11: Veenendaal www.m-box.nl
17, 18: Kallenkote www.taman-indonesia.nl
18: Vught www.moleneindplein.net
22 t/m 25: Alphen a/d Rijn http://www.wnproductions.nl
30: Enschede www.flamproductions.nl

Oktober
1, 2: Enschede www.flamproductions.nl
1, 2: Almere www.indischefeestavond.nl
15, 16: Harderwijk www.pasarmalamharderwijk.nl
21, 22, 23: Nijmegen www.pasarmalamasia.nl
29, 30: Leek www.stichtingstellar.nl

November
5, 6: Rijswijk www.pasarmalamrijswijk.nl
6: Capelle a/d IJssel http://www.hooghewater.nl/events/
19: Steenwijk http://www.wnproductions.nl
25, 26, 27: Venray www.hollandsemarkten.nl
26, 27: Didam www.m-box.nl

December
3, 4: Veenendaal www.m-box.nl
26 dec. t/m 8 jan.: (behalve Nieuwjaarsdag) Arnhem, Burgers Zoo http://www.wnproductions.nl

Colofon

Digitaal maandelijks Magazine van:
Nederlands Indisch Cultureel Centrum

Hoofdredacteur: Hans Vogelsang
Redactie:
Jean-Marie Bosch van Drakestein
Henk Harcksen
Fotoredactie: Han Dehne
Juniorredacteur: Chinook de Deugd
Correspondenten:
Albert van Prehn (Muziek, column)
Ferry Schwab (ICM-online)
Silfraire Delhaye (Indisch Platform)
Armando Ello (Hoezo Indo)
Ivo Pabbruwe (New Zealand)
Gedichten: Mary-Jane Sahanaja
Columns: Anita Bunt

Vormgeving & lay-out: Hans Vogelsang
Ondersteuning: Groep de Mos
Technische realisatie & verzending:
Dennis van der Ham
http://www.borca-online.nl/

Verschijning: de 15e van elke maand
Sluitingsdatum kopij en advertenties:
de 10e van elke maand
Advertentietarieven: op aanvraag
Abonnementen NICC Magazine: GRATIS
info@indisch-centrum-denhaag.nl
Postadres: Newtonstraat 660
2562 LA Den Haag - Netherlands
W: www.indisch-centrum-denhaag.nl
http://indisch-centrum-denhaag.blogspot.com
@: info@indisch-centrum-denhaag.nl

Rabobank IBAN: NL39 RABO 0129 216 836
t.n.v. N.I.C.C. te Den Haag
BIC: RABONL2U

Overname van (delen van de) inhoud is toegestaan, mits met bronvermelding.
© 2016 N.I.C.C. Den Haag

Nederlands Indisch Cultureel Centrum

NICC Magazine

is het grootste digitale Indische magazine ter wereld met ruim 9400 abonnees

Gratis abonnement: *info@indisch-centrum-denhaag.nl*

Wilt u familie, vrienden of leden van uw club of vereniging gratis abonnee maken? Gebruikt u dan dit formulier

8.11

NICC Magazine

e-mail adressenlijst

	NAAM	*e*–MAIL ADRES
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13		
14		
15		
16		
17		
18		
19		
20		
21		
22		
23		
24		
25		

Deze e-mail-adressenlijst 'knippen en plakken' en versturen naar e-mail: info@indisch-centrum-denhaag.nl of printen en versturen per post (voldoende frankeren) naar: Administratie NICC Magazine # Newtonstraat 660 # 2562 LA Den Haag